

1 сьому наукайтесь, Свого не цурайтесь... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 Тел. з Нью-Йорку: Barclay 7-4125 УНСоюзу: Barclay 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 125. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 6-го ЛІПНЯ 1972 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, JULY 6, 1972 No. 125. VOL. LXXIX.

АНТІН БАТЮК ЗРЕЗИГНУВАВ З ГОЛОВСТВА В УРСОЮЗІ, ЙОГО МІСЦЕ ЗАЙМЕ ІВАН ОЛЕКСИЙ

Скентон. — Ти ж не вник "Народна Воля", що є офіційним органом Українського Робітничого Союзу, в агломерованій частині свого видання з 29 червня ц. р. повідомив, що Антін Батюк, доволі глибокий головний редактор цієї установи та один з найстарших і найвідоміших діячів-піонерів Американської України, зрештучив з того посту та відійде на емеритуру з кінцем цього року. На його місце був обраний однодушно теперішній заступник головного редактора Іван Олексій.

Антін Батюк

го резигнація стане дійсною 31-го грудня 1972 р. Пан Антін Батюк, який служив як головний редактор Українського Робітничого Союзу з черги чотирірих каденцій, зголосив свою резигнацію Головній Раді УРС в Глен Спей, Н. Й. Зголошуючи Раді свою формальну резигнацію, добродушний, популярний та тяжко працюючий голова одного з найбільш українських братських союзів в "З'єднаних Штатах" і в Канаді, подав слабе здоров'я та вік за головну причину свого відходу. По-...

КОРОТКІ ВІСТКИ

Середа, 5 липня 1972

ВНЕ - ПРЕЗИДЕНТ ЕГНЮ назвав сен. МекГоверна демократичного кандидата на Президента, одним із найбільш обшуканих між кандидатами в президенти від великої американської партії. Нав'язуючи до заяви МекГоверна, що він, обраний на Президента, поїде, якщо буде треба до Гаїно, щоб там добиватися звільнення американських полонених. Егню заявив, що Америка потребує Президента, який вісім разів в історію перемовнювати, а не людину, яка буде поводити пер ворогом на колінах. Навіть Чемберлен, який ішов до Мюнхену перемовнювати з Гітлером, мав із собою парасоло, а не жербальну мочку, що з нею хоче йти МекГовери до північних в'єтнамців. Промовляв Егню на одному із республіканських прийнятій у Вашингтоні.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ ДИСТРИКТОВИЙ СУДЯ У ВАШИНГТОНІ утримав у силі рішення демократичної комісії уповноважені позбавити сен. МекГоверна 151 делегата, що їх він здобув у Каліфорнії, та скасувати делегатські права посади міста Чикаго Ричарда Джей Делі і 58 інших делегатів із стейту Іллінойс. Дистриктовий суддя Гарт ствердив, що комісія не вчинила своїми рішеннями нічого неконституційного і що остаточно цю справу має вирішити сама конвенція. Обидві сторони і МекГовери і Делі передали справу до Апеляційного Суду.

У БОННІ, СТОЛИЦІ ЗАХІДНОЇ НІМЕЧЧИНИ, ВІДБУВАЮТЬСЯ НАРАДИ між французьким президентом Жоржем Помпідю та західно - німецьким канцлером Віллі Брандтом. Головним предметом їх розмов і нарад є монетарна криза.

ПЕРЕДБАЧАЮТЬ РАТИФІКАЦІЮ ПІДІСЬКО-ПАКІСТАНСЬКОГО ДОГОВОРУ. Згідно з повідомленням пакистанського президента Зюльфікара Алі Буто 3-го липня, пакистанський парламент збереться на сесію в найближчий понеділок і передбачається, що підписаний президентом Пакістану і прем'єром Індії договір буде ратифікований. Договір, між іншим, передбачає відкликання індійських військ з зайнятої ними під час недавньої війни пакистанської території та звільнення 93.000 пакистанських воєнних полонених.

ЧЕРВЕНЬ ЗАКІНЧЕНО ЗДОБУТКОМ 382 НОВИХ ЧЛЕНІВ

У цьогорічній членській кампанії здобуток 382 нових членів у червні став найкращим з усіх шости місяців 1972 року. Півріччя закінчено загальним числом 1,875 нових членів.

В червні найбільше членів приєднали секретарі та організатори:

- Секретар 33-го Відділу в Лорейн. Огайо, Богдан Дейчаківський — 18, секретарка нового 61-го Відділу у Вісконсин Делле, Вісконсин, пані Марія Малюк — 13, секретар нового 205-го Відділу в Йонкерс, Н. Й. Михайло Гудзоватий — 11, голова ради і секретарка 47-го Відділу в Бетлгеєм, Па., пані Анна Гарас — 10, секретарка 94-го Відділу в Гемтреж, Мич., пані Люба Васюк — 10, секретар 349 Відділу в Менфіл, Н. Дж., Михайло Захарко — 10, секретар 379-го Відділу в Чикаго, Ілл., Михайл Семків — 10, голова Контрольної Комісії і секретар 445-го Відділу у Вінніпегу, Ман., м-р Іван Геврик — 10, секретарка 25-го Відділу в Джерзі Сіті, Н. Дж., пані Квітка Стецюк — 9, секретар 78-го Відділу в Майнерсвіл, Па., Іван Петрунцо — 9, постійний організатор УНС в Чикаго Андрій Іванюк — 9, голова Округи і секретар 305-го Відділу в Магоні Сіті, Па., Михайло Гентшо — 9, секретар 505-го Відділу в Канора, Саск., Петро Волощук — 9, секретар 437-го Відділу в Рочестері, Н. Й. Михайло Малинівський — 8, секретар 5-го Відділу в Асторі, Н. Й., Микола Хомачук — 7, президент 245 Відділу в Трентоні, Н. Дж., Микола Голішко — 7, постійний організатор в Нью Йорку Роман Крупка — 7, президент 340-го Відділу Українців Євангелістів в Ньюарку, Н. Дж., пастор Андрій Давидюк — 6, секретар 316-го Відділу в Рочестері, Н. Й., Володимир Гавриляк — 5, та секретар 378-го Відділу у Вудбурі, Н. Дж., д-р Роман Сапович — 5.

През. Ніксон підписав закон про підвищення пенсій із Соціального Забезпечення на 20 відсотків

Вашингтон. — В суботу 4-го липня ц.р. президент Ніксон підписав схвалений і Палатою Репрезентантів і Сенатом законопроект про підвищення виплат із титуту Соціального Забезпечення на двадцять відсотків. Збільшення це буде стосуватися 17.8 мільйонів американців й обов'язувати буде від 1-го вересня 1972 року із чеками, що будуть розіслані з початком жовтня цього року. Підписав Президент цей законопроект зупинив побоювання, що він цього не хоче вчинити, щоб не збільшувати федерального задолження ЗСА і не поширювати інфляції. Законопроект про підвищення виплат із Соціального Забезпечення на 20 відсотків схвалила Палата Репрезентантів у п'ятницю 30 червня 302 голосами проти 35. Безпосередньо перед тим затвердив це збільшен-

Біля 2500 осіб взяли участь у відзначуваннях 30-ліття УПА на Оселі СУМА

Елленвіл, Н.Й. — Біля 2500 гостей взяли участь у святкових відзначуваннях 30-ліття з часу створення УПА, що відбулись тут на Оселі СУМА з ініціативи Крайового Комітету під керівництвом П. Касанівського. У суботу 1-го липня відбувся Панаїль, яким проводив Аскольд Лозинський від ТУСМ-у, заходами якого цей Панаїль було переведено, з участю проф. Л. Шанковського, проф. В. Каліновича і студента Р. Мірчука, в присутності коло 200 слухачів. По полудні відбувся концерт, присвячений пам'яті Героїв УПА. У неділю біля відправленні Богослуження в католицькій і православній каплицях, після чого всі пе-

В Клівленді відбулись святкування 30-ліття УПА і 25-ліття великого рейду

Клівленд. — З ініціативи Центрального Комітету для відзначення 30-ліття УПА та 25-ліття великого рейду до Західної Європи Діловий Комітет підготував тут величаві святкування. В суботу 1-го липня влаштовано бенкет з участю 500 присутніх колишніх воїнів УПА та українського громадянства. Бенкетом проводив старшина УПА імж. Степан Голяш. Головну доповідь виголосив пор. Лев Футала. Голова Камітету М. Ковальчич в асисті старшини УПА В. Дашка та полк. Ю. Лопатинський в асисті старшини УПА М. Сидора довершили урочистого вручення хрестів, виданих з нагоди ювілею, 160 кол. воїнам УПА, учасникам рейду. В неділю 2-го липня 30-ліття постання УПА відзначено молебнем, що його відправив парох церкви св. Іоасафа в Пармі в асисті чотирьох священників, та академію, якою проводив старшина УПА С. Голяш. Полк. Юрій Лопатинський виголосив змістовну доповідь. На високому рівні пройшла мистецька частина, яка завершила ці зворушливі святкування.

На Вовчий Тропі таборує 315 осіб пластового новацтва і юнацтва

Іст Четтем, Н.Й. (в.с.). — В суботу, 1-го липня, розпочався пластовий табор на "Вовчий Тропі" в Іст Четтем, Н.Й. 95 юначок таборує під проводом командантки п.л. сен. Руті Галілей, П.С. бунчужної ст.п.л. Христі Опудляк та членів булави. Табір юнаків, що його провів у цілості перейняли члени куреня Хмельниччини, на чолі 75 учасників. Командантом його є ст.п.л. Василь Матвійчук, бунчужним ст.п.л. Юрій Стахів. Табір новачок (67) провадить командантка ст.п.л. Софія Слободян, бунчужна ст.п.л. Ліда Микита та сестриня, а 78 новачків у їхньому таборі працюють під доглядом ст.п.л. Андрія Храпливого, бунчужного ст.п.л. Богдана Поритка та братчиня ст.п.л. Софія Слободян. Табір на чолі з п.л.сен. Ярославом Бойдуном призначила адміністраторку оселі на цей

ПІВНІЧНА І ПІВДЕННА КОРЕЯ ЗМАГАТИМУТЬ ДО ОБ'ЄДНАННЯ БЕЗ УЖИТТЯ СИЛИ

Сеул, Корея. — В середу 4-го липня, як американський нард відзначав 196-ту річницю проголошення незалежності З'єднаних Штатів Америки, у цій столиці Південної Кореї та в Пйонгянґ, столиці комуністичної Північної Кореї, проголошено різночасно спільний комунікат, в якому інформується про відбуті в останніх місяцях розмов між репрезентантами урядів цих двох частин Кореї та про встановлення принципів їх об'єднання мирними засобами і без ужиття сили. В повідомленні сказано, що Лі Гу Рак, директор Центральної Розвідчої Служби Південної Кореї, відвідав в дніх від 2 до 5-го травня Пйонгянґ та відбув там розмови з Кім Йонґ Ю, директором відділу організації і управління в Робітничій (комуністичній) партії Північної Кореї. Опісля, в дніх від 29 травня до 1 червня другий заступник прем'єра Північної Кореї, Пак Санґ Чуль, відвідав Сеул та продовжував розмови. В спільному комунікаті сказано, що обидві сторони погодилися, «оминати збройних провокацій на більшу чи меншу скалю та поробити позитивні заходи, щоб не допустити до невідповідних військових сутичок». В дальшому постановлено «започаткувати і продовжувати обмін в багатьох ділянках», а для «виключення несподіваних військових сутичок вони порозуміли вступити прямо, негайно і акурратно для полагодження проблем, що можуть виникнути між Північною і Південною Кореєю». Для цієї новити між Сеулем і Пйонгянґом безпосередньо телефонічне получення. Звертається вони погодилися встановити «Південно-північний координаційний комітет», що його очолюватимуть спільно представники урядів Південної і Північної Кореї. Повідомлення про безпосередні розмови між досі найбільш антагоністичними урядами Північної і Південної Кореї та їх порозуміння щодо змагань до об'єднання із виключенням сили, прийняти на заході з новими великими надіями як дальший крок до «великого відруження» в світі. Згідно з останніми повідомленнями, зараз після закінчення вступних розмов, вісторок 4 дніх від 10 до 14 року відкрито безпосередню телефонічну комунікацію.

Новим головнокомандувачем збройних сил ЗСА став генерал Ф. Н. Веянд

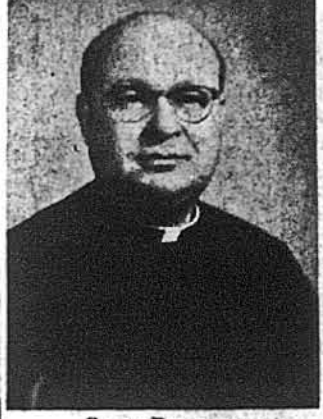
Сайгон. — Призначений през. Ніксоном на становище головнокомандувача збройних сил ЗСА у Південному В'єтнамі ген. Фредерік Карльтон Веянд прибув до Сайгону і перейняв обов'язки дотеперішнього головнокомандувача ген. Крейтона В. Абрама, який відбув тут п'ять років своєї військової служби. Ген. Веянда зарахують до дуже здібних американських офіцерів дипломатичного типу й одним із найбільш досвідчених у в'єтнаській війні американських старшин, з-поміж усіх його попередників. Він володіє французькою і німецькою мовами, і тепер вчиться по-в'єтнамськи. Заки стати заступником ген. Абрама, ген. Веянд протягом 15 місяців був мілітарним дорадником американської делегації на мирових переговорах у Паризі. Ген. Веянд має 55 років, брав участь у другій світовій війні і потім у корейській війні. Після призначення ген. Веянда до Сайгону, його попередник ген. Абрам вийшов минулого тижня до ЗСА, одержавши високе відзначення від південно-в'єтнамського президента Нгуєна Ван Тіа. За його командування кількістю американських збройних сил у В'єтнамі була зредукована із 543 000 воїків до 49 000, в тому числі здебільшого летунів і військових дорадників. Зараз після призначення ген. Веянда до Сайгону прибув головний військовий дорадник през. Ніксона ген. Александер Гейґ. Він мав наради з амбасадором ЗСА до Сайгону Елсвортом Буякером, ген. Веяндом і з його заступником та командувачем летунських збройних сил у В'єтнамі Джоном Фогтом.

На „Союзівці“ при масовій участі гостей розпочався літній сезон

„Союзівка“, Керґонкее. — Тут на цій відпочинковій оселі УНСоюзу розпочався літній сезон офіційно з днем 1-го липня, у зв'язку з довгим кінцем тижня, з нагоди Свята Незалежності 4-го липня. У суботу й неділю 1-го і 2-го липня відбувалися на „Союзівці“, заходами Карпатського Лешетарського Клубу в Нью Йорку, на великих тенісових кортах тенісові змагання — Турнір Союзу Українських Американських Спортсменів Товариство, СУАСТ-Схід. Спортсменів дістали цього літа на Союзівці новий великий тенісовий корт. Ще в п'ятницю 30-го червня на танцювальній площадці біля „Веселки“ відбувалась забава, як і в наступних вечорах — у суботу, неділю й понеділок. До танцю приграють тепер до-

СОТНІ СВЯЩЕНИКІВ І ТИСЯЧІ НАРОДУ СУПРОВОДИЛИ В ОСТАННЮ ДОРОГУ СВ. П. ВЛАДИКУ СТАХА

Філадельфія. — Минулих неділі і понеділка, 2 і 3-го липня, тут у катедральному храмі Непорочного Зачаття відбувалися похоронні відправи для померлого трагічно в нещасливому автомобільному випадку минулого четверга, 29-го червня, світлої пам'яті Владика Кир Івана Стаха, єпископа-помічника Української Католицької Церкви. Під час відправ катедрального храму, що поміщує 1,400 осіб, був заповнений священниками і вірними, що під проводом Владика Митрополита Амвросія Сенишина та Єпископа Йосифа Шмондюка, Ярослава Габра і Василя Лостена прощали в останню дорогу улюбленого всіми спочилого Владика.

Св. П. Владика Іван Стах

В неділю, 2-го липня, похоронні відправи почалися у год. 5-й по полудні та тривали до год. 7-ої. Тільки останки покійного Владика Івана лежали у відкритій домовині, зодягнені у владичий мітру. На лиці покійного можна було спостерегти сліди поранень в катастрофі. Наступного дня, в понеділок 3-го липня, відправи почалися о год. 8-й ранку а о год. 9-й Митрополит Амвросій та Єпископ Йосиф Шмондюк, Ярослав Габро і Василь Лостен, у призначенні Митрополита Мунґальської Діцезії Візантійського Обряду Владика Стефана Коціса, Пасейського Єпископа цієї Церкви Владика Михайла Дудика та Пармського Єпископа Емлія Мігаліка, як і чотирьох латинських Єпископів та в сорок численого духовенства відслужили соборну Архидієцезійську Литурґію за спокій душі спочилого Владика Івана. Співав катедральний хор під диригентурою Осипа Лупана. Біля сотні священників, стільки ж сестер-монахинь та тисячі вірних взяли участь у цих жалобних відправах. Між привітними було багато представників центральних і місцевих організацій. Український Народний Союз під час відправ у неділю репрезентував заступник головного редактора Володимир Сохан, головний контролер д-р Іван Скальчук і ред. А. Драган, а у відправах в понеділок взяли участь головний редактор Іван Лисогір, заступник головного редактора проф. Іван Телюк, головний контролер д-р Іван Скальчук та асистент головного організаційного референта і головний радник Степан Гавриш, Гол.

председник Йосип Лисогір і проф. Іван Телюк взяли участь також у кінцевих похоронних відправах, що відбулися у рідній місцевості Покійного у Ст. Клер у Пенсильвенії, де, після відправ у церкві, поховано св.п. Владика Івана на місцевому цвинтарі біля могил його батьків. Покійний Владика Кир Іван був доволітим членом УНСоюзу.

Місцеві і доволішні американські преса і радіо віддали багато уваги трагічній смерті українського Владика. У поліційному звідомленні з катастрофи, яка трапилася у четвер, 29-го червня на шляху Нью Джерзі Тирнайк біля місцевості Бордентавн о год. 12:37 по-чти та в якій згинув Владика Кир Іван, сказано, що причиною цієї катастрофи була інша між двома вантажними автомобілями, у результаті якої один вантажний автомобіль з причіпкою був унерухомлений наповненим шляху, загорюючи всі три лінії. Владика Кир Іван, що вертався з відвідин в Коннектикат, спостеріг загороду, але вже, видно, не зміг зупинити свого автомобіля марки Олдсмобіля з 1970-го року, хоча на шляху були виразні сліди гамованих коліс його авта довжиною понад 130 стіп. Владика Кир Іван, авто якого вгналося в унерухомлений вантажний автомобіль, мабуть згинув на місці, хоча формально був проголошений мертвим після перевезення його до одного з поближких шпиталів. Трагічна смерть Владика Кир Івана Стаха викликала глибокий біль і смукот селний председник Йосип Лисогір, заступник головного редактора проф. Іван Телюк, головний контролер д-р Іван Скальчук та асистент головного організаційного референта і головний радник Степан Гавриш, Гол.

Помер Данило Чайковський, редактор щоденника „Америка“ і журналу „Крилаті“

Ірвінґтон, Н. Дж. — В понеділок дня 3 липня ц. р. тут помер по тяжкій недузі, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Данило Чайковський. Покійний був видатним членом Організації Українських Націоналістів, починаючи з 19-тих років, політичним в'язнем польських і німецьких тюрем і концтаборів, співробітником і редактором націоналістичних газет і журналів, в тому також „Шляху Перемоги“ в Німеччині. Осна 64-му році життя відомий український еміґраційний і письменницький журналіст Дани

СВОБОДА SVOBODA

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСОУ 85 с. м.с. За кожну зміну адреси — 25 с. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 348 Jersey City, N.J. 07303

Погоня за голосами

Погоня кандидатів за виборчими голосами — це відоме й природне явище в усіх демократичних країнах. З уваги на мозаїку рас, національних груп і віровізань в Америці вибори в ЗСА виявляють цікаві особливості, але деякі поширені погляди і вислови спрощують ситуацію і полягають у непорозумінні. Наприклад, говориться про „голоси муринів“, наче це сутіальна, одностайна й дисциплінована маса. Тим часом понад мільйон американських муринів заробляють річчю вже вище як 10.000 дол. і є радше консервативними, а не ліберальним елементом, неприхильним до вуличних демонстрацій і похвдів. Тому й муринська делегатка, конгресменка з ліберального крила Демократичної партії, завзята противниця В'єтнамської війни, не мала найменшого успіху, як кандидатка у президентських праймборках, і її палкі закликати до одностайних громадян не знаходили відгуку.

Те саме стосується американських жидів. Вони мають двоє сенаторів і багатьох конгресменів, але при всіх своїх великих впливах не змогли дотепер обрати „свого“ губернатора. Ще більш зрізничковані релігійні групи. Протестанти, як і католики, ідеологічно поділені. Не відповідає правді погляд, начебто американські католики консерватисти: першим католицьким президентом був Джон Кеннеді, демократ. Тому, що перші слов'янські емігранти дуже бідували й були використовували працедавцями, вони і масі підтримували Демократичну партію, яка більше, як Республіканська, сприяла соціальним реформам. І тепер більшість членів національних груп ставляться прихильно до таких реформ у ділянках плачев, охорони здоров'я, контролю над цінами чи пенсій з державної Суспільної Служби, що їх пропонує Демократична партія. Зате вони схильються більше в сторону закордонної політики Республіканської партії, ворожої пацифізму й обмежуванню збройних сил.

Тому не може бути таких зборів українців, поляків, жидів, італійців чи греків, які вирішували б становище у виборах усіх отих національних груп. Кожна з них має своїх республіканців і демократів, консервативів і лібералів. І не дуже важливо навіть, хто за кого голосує, а найважливіше те, щоб усі були політично активні, щоб усі цікавилися виборами і взяли в них участь. Це й заклик до всіх американських українців.

Поразка гуманізму

Гуманізм — поняття, що стосується в першу чергу до людини. Але людина є частиною природи, що її оточує, і від гуманного або негуманного відношення до зовнішнього світу в усіх його проявах врешті — решт залежатиме майбутнє всього людства, його „бути чи не бути“. Дедалі більше людей починають розуміти цю просту істину: хочеш щастя собі — не кривди іншого, бо люди всіх рас і тварин всіх порід, і птахи всіх видів, і все живе в морях і океанах — все це єдинос на тій самій порожній і жемчужній — на планеті Землі.

У Лондоні відбуваються наради представників 14-ох держав Міжнародної Китової Комісії. Кит — один із найбільших ссавців, добродушний велетенський, відтворення якого в гумі займає велетенське залу в Смітсонському природознавчому музеї у Вашингтоні. Кит нікому не шкодить, але він дає дуже багато цінного тварини і м'яса, яке йде на різні переробки. Тому тих велетнів у океанах вибивають і вистрілюють безжалюбно, без думки, що буде з ними далі. Тим часом групи охоронців природи встановили, що деякі види китів уже взагалі зникли, а інші не витримують відреджуватись у молодих поколіннях через масове щорічне винищування. Тому, наприклад, ЗСА заборонили від мислю логу полувлати на китів і заборонили довозити до цієї країни будь-які вироби з китів. Це був не тільки гуманний акт людини супроти безборонної тварини, це був також розумний крок, гуманний крок супроти всього людства, адже воно не закінчується на нашому чи сучасному молодому поколінні. Делегація ЗСА запропонувала на нарадах у Лондоні прийняти на 10 років вивбиання китів у всіх водах світу. Але американська делегація прогнала, бо проти її пропозиції голосували 6 країн, у тому числі СРСР. СРСР має багато китобійних флотилій, між ними найбільшу в Україні, в Одесі, під назвою „Китобійна флотилія „Радянська Україна“. Мовляв, нехай українці лають, не Москву...

Ідеться не тільки про китів. Такий самий „гуманізм“ проявляє Москва і до людей. В даному випадку ЗСА описали в меншості, але — на шкоду всьому людству.

В. Ткач

ЧОМУ Ж, НАСПРАВДІ, УСУНУТО ШЕЛЕСТА?

У демократичних державах коли відходить член уряду чи якийсь високий урядовець, такій підхід, звичайно, допередяться прилюдною дискусією. Пому ставлять закиди, інші його боронять і, врешті, якщо закиди мають підстави, він подається на демісію „з причин слабого стану здоров'я“. Але насправді причини відомі всім.

У тоталітарних державах прилюдної дискусії не відбувається, вона має місце десь у колах партійної верхівки, а громадяни знаєначка довідуються про відхід у небутті перед тим вельми заслуженого і рекламного режимного діяча. Так було навіть з Хрущовим, який мало не став другим „вождем“ після Сталіна. Західні коментатори довго дошукувалися справжніх причин неласки, в яку погнав Хрущов. Що ж говорити про другорядних діячів, яким був Шелест!

Усунення Шелеста із становища першого секретаря комуністичної партії України і надання йому посту одного з кільканадцятьох заступників прем'єра СРСР — це, безумовно, пониження. В Україні він був намісником Москви, відповідальним перед Кремлем за функціонування окупаційного апарату в майбутній неросійській республіці СРСР. Це далеко більше, ніж роль одного з технічних виконавців постанов всесовєтської партійної верхівки.

Зрештою, невідомо, яка доля чекає на Шелеста в майбутньому і чи він зробить кар'єру в столиці совєтсько-російської імперії, як „усередній малорос“. Доля його попередників неоднакова. Першого секретаря КПУ Кириченка теж свого часу забрали до Москви, потім він вилетів до Ростова і, врешті, він зник десь у нетрях імперського апарату. Підгорний — навпаки, перетворившись у Москві на „Подгорного“, займає тепер не лише репрезентативне становище фактичного голови совєтської держави, але й належить до „правлячої трійки“ — звичайно під усе більш підкреслюваного егідою Брежнєва.

Отже, якщо вважати, що перенесення до Москви — це в даній, принаймні, момент означає для Шелеста пониження, то насувається питання: які були для цього причини, чому він погнав у неласку Москву? Західні коментатори майже одностайно вважають, що Шелест був речником політики „твердої руки“ у відношенні до Заходу, а значить розходився з теперішньою лінією Брежнєва щодо шукання „відпущення“ і „замирення“ з ЗСА і державами Західної Європи.

На доказ цього, між іншим, пригадують, що Шелест був одним із тих, які категорично жадали окупації Чехо-Словацьчини. Але чи це дійсні і єдині причини усунення Шелеста? Тим більше, що становище Шелеста в чехо-словацькій справі треба пояснювати радше мір-

В. С-ко

ПЕРЕСТОРОГА ТУРИСТАМ ДО УССР

Справа Ярослава Добоша сколихнула українську еміграцію і викликала в часописах цілий ряд коментарів, при чому деякі автори, на жаль, постаралися використати цей прикрий інцидент для різного роду політичних, інколи навіть, сказати б, злорадних спекуляцій. От, бачте, ми казали! От, бачте, нас не слухали! Не ставимо тут своїм завданням розглядати ці необ'єктивні коментарі, бо навіть совєтські сліди, що кілька місяців допитували Добоша, не закидали йому, що він привіз зі собою в Україну якісь „інструкції“ чи щось з націоналістичної літератури. Також ніхто з поважних журналістів не трактуватиме, як „перекупство“ тих мізерних 50 рублів, що їх він нібито передав комусь із інтелектуалів, щоб „завербувати“ до роботи в котрійсь із західноєвропейських розвідок.

З відомостями, які просякляють через „залізну заслону“ і які з уваги на підсвєтські умови докладно перевірити не можна, виходило б, що Шелеста усунуто не тільки тому, що він „не впорався“ із завданням здушити новітній рух спротиву в Україні, але й був, до певної міри, противником занадто гострих репресій проти т. зв. „українських буржуазних націоналістів“. Було бажано поділяти у якійсь мірі думку В. Мороза, що на місце одного покараного в'язниці за засланням приходять сотні інших, а тому, здушуючи прояви спротиву, треба бути поблажливішим до тих, які не переходять меж совєтської „дегальності“. На це йому, будімо, відповідали з Москви, що межі „дегальності“ важко відізнати від „революційності“, а тому треба діяти безоглядно в обох випадках.

Ці самі джерела говорять про те, нібито Шелест виступав також проти безоглядного господарського визиску України московським центром. Він, мовляв, домагався, щоб частина тих економічних ресурсів України, які йдуть на збільшення господарського потенціалу СРСР, залишалася в Україні для потреб місцевого розвитку.

Скільки є правди в цих відомостях? Шелест був знаним, як вірний і покійний слуга московського центру. Але чи в ньому не пробуждалися нотки своєрідного українського патріотизму, лєнінського патріотизму, лєнінського оборонця української й автономістичних прав України, коли його з Москви „відкомандировано“ в Україну? І чи — беручи приклади з давнішої української історії — не оборонця автономістичних прав України оті всі гетьмани, що не пішли з Мазепою, включно з гетьманом Кирилом Розумовським?

Звичайно і оті гетьмани із козацького старшинства, і Скрипник та йому подібні пояснювали свою оборону місцевих прав України інтересами всеросійської, в новітніх часах совєтської, імперії. І можливо, що „старий більшовик“ Скрипник не вдавав, а справді вірив, що, борючись українізацію або стан української економіки, він тим самим добре виконує своє завдання патріота СРСР. І дуже можливо, що й Шелест є насправді таки вір-

ним підданим московського Кремлю. Але не тільки його українське походження, але й самі обставини виконуваних функцій в Україні, в безпосередній близькості до мас українського народу, змушували його інакше задіяватися на внутрішньоукраїнській проблемі, ніж то робили й роблять його кремлівські „боси“.

Москва, що, як каже приказка, „сльозам не вірять“, поступас безоглядно навіть із своїми вірними слугами. Лише майбутнє може трохи висвітлити справу: чи Шелеста відкликано з України лише тому, що як він не „старався“, але на погляд Москви не виявив потрібної рішучості в зламаний опозиційного руху в Україні, чи, може, він таки „осмілювався“ перечити Кремлеві, коли „місцеві“ українські інтереси занадто занедбувалися? Якщо він зробить у Москві кар'єру, подібно до кар'єри Подгорного, то це буде промовляти за перше припущення. Якщо ж його спіткає доля Кириченка, то це може свідчити про те, що в Шелеста були такі краплини українського патріотизму, своєрідного — патріотизму.

З усього, однак, видно, що після усунення Шелеста в Україні прийде до ще більшого затиску, до ще більших репресій. Як на це масмо реагувати ми — ті українці, які перебувають в західній частині світу? В кожному разі не пом'якшенням нашого ставлення до совєтсько-російського окупаційного режиму і не шуканням якоїсь — на наш погляд, неможливої — згоди з Москвою, щоб, як то дехто вже пропонував, „умилостивити“ Москву й одержати з її ласки якісь легші для України. Москва „вірять“ лише в силу! І тому лише наші невгнуті самостійницько-державницькі позиції, лише наші протести й викривання злочинів окупаційного режиму в Україні можуть у якійсь мірі вплинути на поставу московського проводу.

Не треба бути аж таким аналістичним лексиком і стиліст Добошевої заяві, щоб не повірити, що він, народжений у Німеччині і вихований

в Малій українській семінарії в Римі, міг уживати таких специфічних совєтизмів і русицизмів, як: „він (Коваль) є провідником організації по (!) Бельгії; я вхожу також в редакційний гурток (!) цього журналу („Авангард“)“; одержане завдання від Ковалю, номери (!) телефонів, паролі, адреси...; крім того одержав відповідний інструктаж (!); меди розраховували, що напередодні Нового року радянські органи безпеки менше будуть звертати увагу на іноземців (!); українські націоналісти в своїх діях проти Радянського Союзу спілкуються (!) з сіоністами; я зустрівся на П'єнцінці (!); я сподіваюся, що органи радянської влади приймуть по моїй справі (!) гуманне рішення“ і т. д.

Таких і подібних допущених спеціями - „мовознавцями“ з КГБ ляпсусів можна з „покаянної заяви“, будімо, написаної самим Б. Добошем, навести далеко більше. Нові методи боротьби з дисидентами, що їх застосує тепер КГБ, фактично не є новими: це ніби поворот до лєнінських методів, який ще в 1924 році вислав був з СРСР кілька груп соціал-демократів (М є і шовіків), між ними відомо свого часу в російській еміграційній пресі Куєкову і П'єнцінці, економіста Прокоповича. В 1929 році виславо в такий спосіб з СРСР А. Троцького. Цілями групами висилають тепер до Ізраїлю жидів, які рішуче цього домагаються. В Римі перебував ніби кол-200 інтелектуалів, депортованих, як „вороги радянського режиму“, між ними сім колишніх славноі в Росії поетів Вольпіна - Сеніна, також поет Бродський і ін. Їм понунали на вибір: або добровільно вийхати за кордон або бути ув'язненими в тюрмі чи в концтаборі.

В норвезькій газеті „Афтеностен“ добре поінформований журналіст Пер Герге повідомляв, що совєтські урядові чинники збираються в найближчому майбутньому вислати за кордон відзначеного нагородою Нобеля письменника Олександра Солженіцина, сина колишнього розстріляного Сталіним командира Петра Якіра, ген Григоренка, що перебував тепер у психіатричній лікарні, Валерія Чалідзе і ряд інших представників опозиційного режиму.

Пер Герге пише, що в СС СР почали тепер стосувати призабуту 20-ту статтю кримінального кодексу РСФСР яка звучить: „Заходами соціального захисту судовиправного характеру с: проголошення в'язничніми трудящих: позбавленням громадянства союзної республіки, тим самим громадянства Союзу ССР, і обов'язковим вигнанням поза його межі“. Очевидно, для совєтської влади вигідніше вислати таких людей, як обурювати світову опінію, переводячи про них судові процеси.

Ярославі Добошеві 10 річний реченьч ув'язнення за „шпонаж“, яким погрожував слідчий КГБ, не відважилось „пришити“ з огляду на ту ж таки світову опінію. Отже, залишилось те, що зробили з його колегами, бельгійськими студентами: посадили на літак і його (Закінчення на стор. 5-ій)

До речі, одна з еміграційних поважних газет повідомляла своїх читачів, будімо, комуністична преса подавала, що Я. Добош у своїй заяві на пресконференції, що це раз повторив самобудувачення у привласненості до ОУН і в діяні з її наказу як у Бельгії, так і в УССР. Такого ствердження в комуністичній пресі ніколи не появлялось.

Для совєтської політичної поліції потрібно було п'ять місяців, щоб оформити справу Ярослава Добоша і скомпонувати від його імені „покаянну заяву“, яка по уважкому її прочитанні викликає стільки сумнівів і здогадів, що її не можна сприймати інакше, як подиктовану заяву. Фактичним автором цієї відчитаної Добошем на пресових конференціях у Москві, Львові і Києві заяви не робить чести ні її форма, ні її мова і зміст.

Не треба бути аж таким аналістичним лексиком і стиліст Добошевої заяві, щоб не повірити, що він, народжений у Німеччині і вихований

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

У СПРАВІ ДОБОША

Розповідь Я. Добоша про своє арештування, слідство та звільнення (див. „Свобода“, ч. 110 з 13 червня ц.р.) викликає бачоче „спригно-вільносне враження“. Це ось молода людина, вихована в умовах західного „добробуту“, вигід та свободи, хорошеня папшпортом західної держави, легкодушного „де-Україну, щоб „навізати“ контакт з людьми, що там стоять в інтелектуальному „протині“. Хоч у формі по-окремо щадили, він до всього признався, щоб відістатися на волю, об'єднуючи сих, з ким зустрічався.

Опісля у вільному світі, вже без загрози для свого життя, він ще раз їх об'яжує, оповідаючи „мабуть з метою самохвалдіння“ про „свої секретні зустрічі у Києві та Львові. Ніхто не вимагав від п. Добоша бути „геросом“. Але коли він рішався хати в Україну, то мав бути „отрим на те, що його можуть арештувати, тортурувати й засудити. Він також повинен був знати, що за ним слідкуватимуть. Тим часом виглядас, що він уже робив дуже наївно і безвідповідально, а тепер ще і ніби свідальсь перед чужими репортерами, спрагненими сенсаційних вісток, своїм „приодами“ і „геройством“. Він не згадує — бо, мабуть, не думає — про те, що його „гра в героя“ коштуватиме, якщо не життя, то „далеко небагато років тюрми і багатьох терпін для кривд чи кільканадцятьох „традиційних українців“. П. Добош думає тепер „довго відпочивати“, а потім продовжувати студі. А чи думає, ані, що об'єднатьміть ті, яких він безвідповідально висидив на зустрічі, а потім об'яжував?

З усього, що стається, одне очевидно: українська культура втратила принаймні на якийсь час кілька або кільканадцятьох своїх діячів, а український нарід відлажних оборонців „воле прав за те ми „придбали“ наївно-о, безвідповідального і цілком не відважного „революціонера“.

Наука для нас усея якщо з нас молоді студенти, які хотіли б хати в Україну в гайвіній вірі, що вони зможуть контактуватись з ними, то протестувати проти режиму, так, як це можливо в будь-якій демократичній країні, вони повинні знати, що цим тільки допомагають ворогові їх винищувати і поповнятимуть злочин проти українського народу.

Д-р Б. Ц-ий

ЗІРКИ НА ПРАПОРІ

Наша родина одержує і читає „Свободу“, і ми завважили одну помилку. В числі з 10-го червня 1972 р. „Свобода“ мала змінку американського прапора на першій сторінці. Цей прапор мав лише 48 зірок, замість 50. Навіть якщо прапор мав 48 зірок, та у Вашій газеті вони не були правильно розставлені.

Іванка і Наталка Сокол
Сілвер Спрінг, Мд.

3 МОРЯ ЖИТЕЙСЬКОГО...

Розповідь з часів старого Поділля

(2)

Так минуло майже десять років. Мати почала непокоїтись: масток потребує господаря.

Усі ці довгі роки мати й син жили так скромно, а масток приносив такі великі прибутки, що капітал у банках виріс до величезних розмірів. Хоч стара пані робила багато добра, жертвувала великі суми на костюли та добротинність, збудувала в поблизу містечку новий костюл, але все це була незначна частка великих прибутків.

Задля своїх втіхи вона видавала гроші лише на парк. Виписала з Голляндії освіченого садівника, який доглядав парк, понасаджував усюкі невідані в цьому краю рослини. На багатій подільській землі все це пишно росло і трохи втішало стару пані. Було там гарно, як у раю, казали люди.

— Кому це все дістанеться, в чій руці попаде ця вся краса, коли мене вже не буде на цьому світі? — питала себе стара пані.

Як завжди, шукала ради у ксьондза. Ксьондз охоче порадив: допоручив молоденьку панну Стефанію, сироту, що походила з доброго роду. Батьки її загинули під час польського повстання, і вона була вихована в аристократичному монастирі Нотр Дам, монастирі кармеліток, так званих білих монашок. На думку ксьондза, ця дівчина під кожним оглядом була достойна зайняти таке високє становище. А щоб стара пані могла сама в цьому переконатися, порадив, щоб запросила панну Стефанію до свого дому на довгий час ще заздалегідь, перед приїздом молодого пана, щоб пані сама могла її краще пізнати, а також щоб молодий пан Зигмунд прихавши застав її вдома. Стало маючи її перед очима, скорше зможе звикнути до неї і оцінити її скромну та шляхетну вдачу.

Старий ксьондз добре знав пана Зигмунда ще з юнацьких літ, як сповідника. Як добрий психолог він розумів, що несміливу, замкнуту вдачу молодого пана не можна собі з'єднати під час коротких побачень, а без сердечної приязни та душевного порозуміння така інтелігентна людина ніколи не рішиться з'єднати своє життя з жінкою навик.

Як звичайно, стара пані послушала розумної ради. Молоденька панна Стефанія, що лиш закінчила монастирський пансіон, з'явилася в білому палаці Бронєвської. Як це зразу оживило цілий дім, хоч панночку ні в якому разі не можна було назвати ані веселою, ані балакучою, ані жвавою! Навпаки, була вона тиха, лагідна, надзвичайно скромна і, здавало-

ся б, нічим не може порушити загальний біг життя в домі. Проте, в її присутності було стільки свіжого, молодого, весняного, що всім ставало приємно. Можливо це почуття викликав її мелодійний голос, а може це робила атмосфера надзвичайної лагідності, яку вона вносила входи з собою. А може просто тому, що в палаці вже давно не було ніяких гостей, не тільки вся численна челядь працювала жвавіше, старіючи, щоб усе виглядало особливо гарно, але також і старші служниці виявляли свою прихильність і охоту, хто чим міг: садівник вибирав для панночки найкращі квіти з теплиці і найліпші овочі, ключниця приносила найкращі речі, кастеляншка заставляла найкращу білизну. Всі оживились, пульс дому забив швидше, почувачи подув молодого життя.

Оживилася і стара пані. Провадила з панночкою довгі розмови, радо слухала її ласкаву мову, втішалася її гармонійною зовнішністю та бездоганною поведінкою, але найбільше полюбила її за вдачу, таку скромну, шляхетну та ніжну.

А що ж панна Стефанія? Не трудно собі уявити, яке чарівне враження справив на неї білий палац та любовна увага, з якою її там всі прийняли, її сироту, бідну дівчину, яка вже давно не мала дому і жила під сталим примусом монастирської дисципліни. Правда, монашки були ласкаві до неї, але тверді, все життя було зачинене в мертві усталені форми, усилитися від яких не було можливо. Інші панночки в пансіоні зносили ці обме-

Д-р Б. Ц-ий

Іванка і Наталка Сокол
Сілвер Спрінг, Мд.

КОЗАЦЬОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ...

КІНЦЕВИЙ ІСПИТ ЗРІЛОСТІ У ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА В ЧИКАГО, ІЛІ.

Кінцевий іспит зрілості, званий також матурою відбувся тут у травні ц. р. Писемний іспит проведено 6 травня від год. 8 ранці до год. 4.50 хвили. До матури допущено 82-ох студентів. Двоє студентів відступили. Усну матуру розпочато у п'ятницю 1 травня 1972 р. о год. 6-ій увечері перед іспитовою комісією: проф. Л. Кодельська...

Дипломанти Всього Курсу Школи Українознавства Т-ва Українська Учительська Громада в Чикаго. ЗККА ШКОЛНА РАДА. 1722-1794 УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛОСОФ. 1872-1941 ПОЕТ СПОМИНІВ І ОСЕНИ. 1972 1982. Дарс Studio. Grid of 100 student portraits with names.

Інж. Лев Боднар від Школи Українознавства при парафії св. Йосифа, Тарас Филипович від Пласту, Захар Колодій від Осередку СУМА ім. М. Павлишкова, інж. М. Панасюк від ОДВУ, Григорій Чомко від Осередку СУМА "Крути", мгр Вол. Ничай від Ліги Американців Українського Походження, Відділ УККА та Арега Мартинюк від Округної Ради СУА. Батькам і учителям склала подяку абсолютентка Марта Городиловська.

І. Берестянський. ДОПОВІДЬ ПРО УКРАЇНКУ В ЗАХІДНІЙ ЄВРОПІ. Вінніпег (Д. С.) — На запрошення Управи Клубу Книголюбів відбулася тут 26-го червня доповідь проф. Я. Рудницького про "Україніку й українські сліди в Західній Європі". Зібрання відкрила й дискусією провела голова Клубу пані С. Залозецька.

Адв. П. Саварин членом Ради Правителів Університету Альберти

Відомий українській спільноті Альберти і цілої Канади адв. Петро Саварин з Едмонтону завершив свої правничі студії в університеті Альберти в 1956 р. і від 7-го червня 1957 р. є допущений до адвокатури. Його відзначено нещодавно почесним, але водночас відповідальним завданням, бо розпорядком губернатора Мек'Ювена з 11-го квітня 1972 р. призначено його членом Ради Правителів університету Альберти в Едмонтоні, на пропозицію міністра високих студій Дж. Фостера.

Д-р П. Саварин — відомий пластун. До Пласту вступив під кінець 1946-го р. в Німеччині. З приїздом до Едмонтону активний увесь час у Пласті і трьома наворотами очолював Станицю Старшину. В останній каденції придбав новий Пластовий Дім, зібравши половину фондів і пожертвувавши тисячу доларів (крім того по 1.000 дол. на Шевченківську Фундацію і КУ) з своєю дружиною Ольгою, що є теж діяльним в Пласті. Крім трьох дітей: Віра, Михайлик і Галя теж пластунки.

Закінчення шкільного року "Рідної Школи" у Пассейку, Н. Дж.

У суботу, 17-го червня, ц. р. о 10:30 ранку в аудиторії будинку міської школи "Рудзельт Гайскул" число 10 міста Пассейку, місцева "Рідна Школа" закінчила свій 1971-1972 шкільний рік пописом учнів.

"Рідна Школа" міститься у цій будинку постійно вже протягом 14-ти років, займаючи другий і третій поверх кожної суботи від 8:30 ранку до 12-ої години полудня. Заснована вона була двадцять років тому, починаючи з вісьмома учнями, що збільшилася з того часу до понад 250 учнів. Пані Стефанія Квасовська ще й до нині є директором цієї незмінної твердині і кузні нашої майбутності і двокультурності нашої молоді. Сьогодні дир. Стефанія Квасовська своєю невтомною і безкорисною працею об'єднав гурт із 12 вчителів і невтомних педагогів.

Молоді вчителі Дарія Фарміга, Ігор Микита та Христя Струк є самі абсолютентами цієї школи, які покинули вже університети і повернулися, щоб передати свої знання і любов до свого рідного краю своїм молодшим братам і сестрам. Пан Андрій Фарміга, молодий талановитий диригент, кожної суботи навчав дітей нашого українського співу. Цього року наша хата кожного дня, а особливо у п'ятницю вечорами, була переповнена дітьми нашим українських пісень з усіх закутків українських земель.

Нова учительська сила

20-го травня ц. р. закінчив студії в Католицькій Колегії св. Томи в Ст. Пол Михайло Іван Кравець, отримавши учительський диплом із ступенем "Бачелор ов Арте", з правом учительювання у середніх школах.

Михайло Кравець народжений 1 липня 1950-го р. — старший син покійного Павла і Тетяни Кравець, а внук Марії і Теодора Федоришинів. Усі вони з Мінеаполісу.

Михайло зростає в українському середовищі. Від самих початків учавав до католицьких шкіл. У той час там "Рідної Школи" ще не було, але він дома вчився читати й писати по-українському, ще зовсім змалку, бо у віці чотирьох років зміг читати український буквар. Михайло Кравець був здібним учнем і цілу середню школу пройшов з різними відзначеннями, закінчивши її у 18-му році життя. Під час студійних років своєю поведінкою з'єднав собі приязнь професорів і товаришів.

У цей самий час активізувався він в українському житті, володіючи добре українською мовою. Безуста він працював в українській Католицькій і православної парохіях, виступаючи на імпрезах громадського характеру. Градуація Михайла Кравця завершилася прийняттям з участю учителів, приятелів і родини. Невагом він виїжджає до Нового Мехіко, де його прийняли на вчительську посаду. Його молодший брат — Юрко, студент цього ж самого коледжу, четвертого року, здобув відзначення з історії.

Михайло Кравець

теж переплетена співом різноманітних пісень і складалася з декламацій поодиноких учнів та групових, та з читання роль віршів творів. Діти були захоплені, видколені і задоволені, уміло виявляючи свої ролях. Було приємно бачити і чути, що віддана праця наших учителів має успіхи. Кожен учитель керував своєю класою.

"Рідна Школа" в Пассейку з державного значення всеукраїнською школою, що виховує нові покоління із любов'ю до всього того, що є українське, добре, чесне і здорове. Суботній попис учнів "Рідної Школи" був особливо зворушливий. Дітвора різного віку від першої і до шостої класу гордо виступали, щоб показати своїм батькам і громаді свої досягнення. Попис ділявся на чотири частини, з виступами напочатку першої і другої класи, потім третьої і четвертої, і долі п'ятої і шостої, а на закінчення усі діти цілою залогом керували Андрія Фарміги, відспівали в'язанку українських жаргальних пісень. Ціла програма була

ТЕОДОР ФЕДОРШИН УКРАЇНСЬКА МІСТЕЦЬКА ГАЛЕРІЯ У ВУДСТОКУ

Нью-Йорк. — Існуюча вже від кількох років Українська Містецька Галерія у Вудстоку, Н. Й., при 194 Тінкер вул. шлях 212, вже відкрита від суботи 1-го липня й буде чинною до кінця сезону. Галерією управляють Тетяна і Володимир Богачевські. В галерії виставлені найновіші твори: Вол. Бачинського, Оленки Богачевської, Зіновія Онпшкевича, Богдана Божемського й інших мистців.

М. Х.

Микола Панченко

ГОЛОС АКТОРА

Organ Об'єднання Мистців Української Сцени

Як ми уявляємо собі книгу актора і діячів українського театру?

Може однією із найбільш заведаних ділянок українського мистецтва є театр. Драма, що мабути, скажемо щиро, і в нашому суспільному житті, а то навіть і в політично-громадському, театральності с чимало. І так, як з одного боку театр у нас користується і завжди користується величезною популярністю, так з другого боку знову, в науці, українське театральне мистецтво стоїть далеко-далеко позаду інших ділянок дослідів нашої культури. І хоч у нашому науково-популярному довідку маємо чимало матеріалу до історії українського театру, все ж таки, повної історії українського театру чи однієї з найцікавіших її ділянок, сценічної і нас нема, не кажучи вже про історію українського актора.

Іншими словами кажучи: не маємо чим похвалитися, ні перед собою, ні перед чужинцями! Мало маємо спогадів чи то акторів, чи режисерів, навіть спогадів наших драматургів можна полічити на пальцях однієї руки. А це все разом — це історія культури, цього величезного вияву духа кожної нації.

І саме цю епоху, одну з найважливіших епох в історії нашої культури взагалі і в історії нашого театру зокрема, епоху періоду наших Визвольних Змагань від 1918 р. аж по час нашого розсіяння, Об'єднання Мистців Української Сцени, ОМУС, покляло цілком своєю, висвітлити історично — вірно, так, як

Надсилайте матеріали

Редакція Колегія для видання Книги звертається до всіх членів ОМУС'у і всіх працівників українських театрів — режисерів, акторів, авторів, робітників сцени, адміністративних працівників, театральних мистців, співаків, музик — і усіх інших театральних професій з таким закликом:

Фотографічна частина задумані книги становитиме, може, найбільш "вимовну" її частину. Вона повинна відзеркалювати наш театр — і людей театру, так у професійному як і побутовому розумінні. Редакційній Колегії потрібні такі фотознімки:

- 1) Особисті — (портретові).
 - 2) В ролях.
 - 3) Знімки з постанов п'єс.
 - 4) Знімки з театального побуту.
- Ця остання категорія повинна включати часи пересувних театрів на рідних

ПОЖЕРТВИ НА ДОПОМОГОВИЙ ФОНД

Валя Калин-Магмет і Степан Магмет	\$ 20.00
Марія Слозарівна-Соханівська і Михайло Соханівський	20.00
Іванна і Юрій Кононеви	15.00
Тамара Крижанівська	10.00
Борис Дніпровий	10.00
Марія Поторка	5.00
Володимир Воронюк	4.00
РАЗОМ:	\$ 84.00
Попередньо складені пожертви	491.00
РАЗОМ:	\$ 575.00

ПОЖЕРТВИ НА "КНИГУ АКТОРА"

Марія Степова-Карп'як	\$ 300.00
Іванна і Юрій Кононеви	100.00
Свєдвія Грішвальдт	50.00
Мілена Грішвальдт	20.00
Марія і Микола Кавка	20.00
Олена Бенцаль	20.00
Тамара Крижанівська	10.00
РАЗОМ:	\$ 520.00
Попередньо складені пожертви	\$ 640.00
РАЗОМ:	\$ 1,160.00

ГОЛОС АКТОРА
Листопад 1972 Ч. 3.
Редагує Колегія
Адреса: Association of Ukrainian Theater Artists
1309 Ruscomb Street Philadelphia, Pa. 19141, USA

ВСІ НА ФЕСТИВАЛЬ!

Як відомо вже з попередніх наших закликів, ОМУС влаштує в дні 2, 3 і 4 вересня ц. р. (Лейбор Дей) на оселі УРСОУ, "Верховина" у Глен Спей, Н. П., Великий Фестиваль Українського Театрального Мистецтва. Це, як ми теж уже згадували у попередньому числі "Голосу Актора", буде показ нашого дотеперішнього надбання на полі театрального мистецтва поза межами нашої батьківщини.

До участі у фестивалі запрошуємо всі театральні ансамблі, які діють на теренах ЗСА і Канади. Це буде перегляд не тільки ансамблів, але і познайомлення з мистецькими одиницями на згаданих теренах. Кожний ансамбль, що візьме участь у фестивалі, крім нагород за найкращі ролі, найкращу постанову, найкраще сценічне оформлення, одержить пам'ятку у формі статуєтки у виконанні одного з наших видатних скульпторів (своєрідний український "Оскар").

До жюри запрошено знавців театрального мистецтва, які будуть рішати про нагороду. Присяжна суддів подамо у найближчих, більш детальних оголошеннях про фестиваль.

Тепер, закликаємо театральні ансамблі до участі у фестивалі і відповідної до нього підготовки, бо часу до фестивалю, коли згадати, що наближається літні відпустки, не так вже багато.

Думаємо, що не тільки цікаво, але й корисно буде для всіх працівників сцени, активних, чи тих, що вже на "еміритурі" оглянути таку небуденну імпрезу, а учасникам це принесе ще і ту користь, що вони через порівняння, зможуть краще налаштувати мистецтво працю у своїх ансамблях.

Зголошуватись просимо по змозі якнайшвидше, на адресу ОМУС подану у цій сторінці, яка є теж і адресою редакції сторінки "Голос Актора".

Володимир Шапаровський

НЕДУГА „ББ” — БЕЗНАДІЙНА НЕДУГА

Коли спитати якогонебудь з наших театральних діячів (чи це буде актор, чи людина будь-якої іншої театральної професії): „Чи дотримаєшся ти своєї професії, як утрималася б надбання українського театру (зокрема ти, що про них „на всіх злизах все мовчить” на рідних землях?”, відповідь без винятку ентузіастично-позитивна: „Певно, що треба! Як, взагалі можна про це питати?” „Ясна річ, що треба — і то ми мусимо це зробити, бо як ми не зробимо — то, хто це зробить?” і т. д. і т. д.

Трохи інакше виглядає справа коли йдеться про активну допомогу в цій справі. Не мало тут на думці фінансової допомоги, бо така конкретна допомога — (чи її по початку) — з боку самих акторів вже рушила з місця. Започаткувала цю фінансову допомогу у формі пожертви на Книгу, неживуча вже сьогодні наша заслужена акторка бл. п. Люся Барвінок-Карабінєвич, яка ще за свого життя, жертвувала, як перша, немалу суму 200 доларів. Потім пішли інші — й останню перевершила всіх — знову акторка — а саме Марія Степова-Карп'як, жертвуючи із своїх скромних зарплат — (Марія Степова-Карп'як недавно подала і сама вже кілька років на пенсії) — суму 300 дол.

Отже, як бачимо, добрий початок зроблено — бо прийшли на протязі року пожертви, які вже становлять суму 1,160 дол., з якою можна починати думати, що при подібній до зацікавленості двох прикладів, жертвенності — діло з фінансового боку піде. Тим більше, що крім пенсіонерки і пенсіонера, є між акторами люди, які працюють і заробляють, і фінансово стоять багато краще ніж згадані дві пенсіонерки.

Але справа не лише в грошах. Своєю часу Управа ОМУС (а точніше референт Публікації Управи ОМУС) хай пришле оригінал чи, як має дублет) — і тоді с шанрозлевав через секретаря кола сотки запитників для висондування опінії акторської братії: „Як має виглядати Книга?” Результат цієї акції є гірші ніж жалюгідний. Прийшло чотири широкі, добре обгрунтовані відповіді (до речі, дві з них, від колишніх адміністративних керівників і то з... Філадельфії, з місця звідки запитник вишлюв). Прийшло декілька — (можна порахувати на пальцях однієї руки) — коротких відповідей, які в основному обмежувалися до поради: „Робіть як знаєте або було добре. Маммо до вас довір'я” — і т. д.

А архіви, що їх збере ОМУС — мають кращі шанси перетримати. Знайдеться для них місце на тимчасове переконання, а опісля їх перекладеться до котроїсь з наших наукових установ хочби для того — щоб колись, якійсь докторант Гарварду міг написати працю на тему „Яким був справді український театр”...

Олег Лисяк

ХРОНІКА

Український Театральний Ансамбль під керівництвом Бориса Дніпрового (член ОМУС) у Торонто, виставив з великим успіхом у неділю 12 березня ц. р. в залі Українського Народного Дому у режисерії Євгенії Чайки (теж члена ОМУС) театралізовану виставу, яка складалася з двох частин. Перша — настроя, і друга гумористично-комедійна. Виставлені були одноактівка „Велика любов” (А. Бібаро), мистецьке читання поведи „У Різдва ніч” (С. Чайка), пісні „Нічю лукавала” і „Ніч яка місячна” у першій частині, та „Дівчина-гусар” (А. Скриба) і гумореска „Скільки горі і радості” (М. Понеділка) у другій частині. Цей складний вечір мав, як видно зі згадок у пресі, заслужений успіх і глядача. Заслуга Бориса Дніпрового і Євгенії Чайки, відомих театральних діячів, у тому, що вони провадять наполегливу працю з молоддю, яка може стати вартісною зміною у театральномистецькій ділянці. Театральний Ансамбль під кер. Б. Дніпрового об'їхав всі більші міста Канади з „Наталкою Полтавкою” і „Мої любові сонечки” М. Мейо. Гостив із „Синочками” також у Воффало у Торонто поставив крім п'єси „Дівчина-Гусар” ще „Пошились у дурні”. В. Дніпровий є також кінорежисером і видавцем грамофонних пластинок.

Член ОМУС, співакка Марія Лисяк виступила успішно на Ювілейному Бенкеті для відзначення 70-ліття члена ОМУС Едварда Козака (ЕКА) в Детройті дня 18 березня ц. р. Марія Лисяк виконала дві пісні: одну „Лісня про Львів” до слів ювілянта Едварда Козака з музикою члена ОМУС Юрія Лаврівського і другу „Стрийський Парк” з музикою Ярослава Барича на слова Нестора. Акомпаніювала Марта Тарнавська. Ювілейний Комітет висловив Марії Лисяк дисемну подяку за піднесення голови Комітету д-ра Богдана Лончиня.

Член ОМУС, Іванна Кононов, у мистецьких частинах Академії, присвячених 80 літтю Первоіракра УКУ Іх Блаженства Верховного Архієпископа Кардинала Кир Йосифа VII та Помісної УКУ, 20-го лютого ц. р. в Ньюарку, Н. Дж. та 23-го квітня ц. р. у Віпанині, Н. Дж. рецитувала уривки монотажу поезій з творів Е. Маланюка, В. Лашенка, Л. Храпливої — „Собор”. Запропоновану винагороду передала на Фонд „Церква в потребі”.

Лідія Крушельницька (член ОМУС) зі своєю студією Мистецького Слова, відвідала 23 квітня ц. р. з драматичними поемами Лесі Українки у виконанні Студії, пройшов з великим мистецьким успіхом. Як доповідусь, Лідія Крушельницька заглянула на осінній сезон поставити зі своєю Студією дві нові вистави, а саме: „Казка старого мліна” — Черкасенка, і Старичього — „Ой не ходи Грицю”.

Члени ОМУС — Віра Левицька, Марія Степова-Карп'як, Ліза Шапаровська-Чепіль, Оксана Рудакевич, Ярослав Пінот-Рудакевич та Зенон Козарський здійснили у постанові Ярослава Пінот-Рудакевича (який блискучо керував роллю Юди) для радіоного театру на програмі „Прометей” у Торонто, драматичну поему Бориса Грінвальдта. Член ОМУС-у від його заснування в Німеччині, в останніх роках свого життя еміграт, але один з перших жертвував суму 100 доларів на видання Книги Актора, розуміючи вагу такого видання для тих, що по нас приїдуть.

Борис Коностант і Гітвич Грінвальдт — актор і режисер половину свого життя віддав на службу українській Мельпомені, несучи гордо прапор рідного театрального мистецтва. В Покійному ОМУС втратив члена, який з душею був відданий цій акторської об'єднанні. Народився Покійний 20 червня 1885 року в Києві.

В Лос Анджелес, Каліфорнія 26-го квітня ц. р. відійшов у вічність ще один з нашої акторської родини Борис Грінвальдт. Член ОМУС-у від його заснування в Німеччині, в останніх роках свого життя еміграт, але один з перших жертвував суму 100 доларів на видання Книги Актора, розуміючи вагу такого видання для тих, що по нас приїдуть.

Член ОМУС, Іванна Кононов, у мистецьких частинах Академії, присвячених 80 літтю Первоіракра УКУ Іх Блаженства Верховного Архієпископа Кардинала Кир Йосифа VII та Помісної УКУ, 20-го лютого ц. р. в Ньюарку, Н. Дж. та 23-го квітня ц. р. у Віпанині, Н. Дж. рецитувала уривки монотажу поезій з творів Е. Маланюка, В. Лашенка, Л. Храпливої — „Собор”. Запропоновану винагороду передала на Фонд „Церква в потребі”.

Лідія Крушельницька (член ОМУС) зі своєю студією Мистецького Слова, відвідала 23 квітня ц. р. з драматичними поемами Лесі Українки у виконанні Студії, пройшов з великим мистецьким успіхом. Як доповідусь, Лідія Крушельницька заглянула на осінній сезон поставити зі своєю Студією дві нові вистави, а саме: „Казка старого мліна” — Черкасенка, і Старичього — „Ой не ходи Грицю”.

Члени ОМУС — Віра Левицька, Марія Степова-Карп'як, Ліза Шапаровська-Чепіль, Оксана Рудакевич, Ярослав Пінот-Рудакевич та Зенон Козарський здійснили у постанові Ярослава Пінот-Рудакевича (який блискучо керував роллю Юди) для радіоного театру на програмі „Прометей” у Торонто, драматичну поему Бориса Грінвальдта. Член ОМУС-у від його заснування в Німеччині, в останніх роках свого життя еміграт, але один з перших жертвував суму 100 доларів на видання Книги Актора, розуміючи вагу такого видання для тих, що по нас приїдуть.

Борис Коностант і Гітвич Грінвальдт — актор і режисер половину свого життя віддав на службу українській Мельпомені, несучи гордо прапор рідного театрального мистецтва. В Покійному ОМУС втратив члена, який з душею був відданий цій акторської об'єднанні. Народився Покійний 20 червня 1885 року в Києві.

В Лос Анджелес, Каліфорнія 26-го квітня ц. р. відійшов у вічність ще один з нашої акторської родини Борис Грінвальдт. Член ОМУС-у від його заснування в Німеччині, в останніх роках свого життя еміграт, але один з перших жертвував суму 100 доларів на видання Книги Актора, розуміючи вагу такого видання для тих, що по нас приїдуть.

Член ОМУС, Іванна Кононов, у мистецьких частинах Академії, присвячених 80 літтю Первоіракра УКУ Іх Блаженства Верховного Архієпископа Кардинала Кир Йосифа VII та Помісної УКУ, 20-го лютого ц. р. в Ньюарку, Н. Дж. та 23-го квітня ц. р. у Віпанині, Н. Дж. рецитувала уривки монотажу поезій з творів Е. Маланюка, В. Лашенка, Л. Храпливої — „Собор”. Запропоновану винагороду передала на Фонд „Церква в потребі”.

БУЛО КОЛИСЬ...

ІІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРНІ ОМУС-у

20 грудня 1946 р. відбулися в Авгсбурзі ІІ Загальні Збори Об'єднання Мистців Української Сцени. З'їзд не був дуже чисельний, вражала зокрема відсутність представників Ашафенбургу та Верхтесгадену. Зате, присяжною несподіванкою була присутність режисера Йосифа Гріняка, який прибув на з'їзд із Австрії. З'їзд відкрив о 10 годині ранку голова Об'єднання п. Володимир Блвацький, вітаючи всіх зібраних, а зокрема пп. проф. Віленького та реж. Гріняка. Далі голова Правління п. В. Блвацький подав звіт з дотеперішньої діяльності ОМУС-у.

Коли йдеться про журнал „Театр” то ця справа натрапляє на різні, зокрема фінансові труднощі. Вищеподано покищо тільки два числа. Справа співпраці з театральною кураторією ЦШУЕ не дала позитивних наслідків. Якщо йдеться про музичний театр, треба сказати, що в цьому напрямку не вдалось нічого вдіяти, зокрема через загумкивість ашафенбурзьких театралів, за те серйозніше треба тепер підтримати музичний ансамбль, який виступив у Мюнхені з оперою „Мадма Ватерфлія”.

Професор Варнич звітнував про діяльність кваліфікаційної комісії, діяльність якої підлягає найшляхетнішій, не завжди оправданій критиці. Він подав деякі цифри, з яких видно, що ОМУС об'єднує найбільше драматичних акторів (29). За ними

ідуть оперні співаки (9) та члени оркестри (5). Найменше режисерів (2). Далі звітнував голова Контрольної комісії п. Паздрій. Він скритикував редакцію журналу „Театр”, яка за 8 місяців випустила тільки 2 числа журналу.

В дискусії, що почалася після звітів забрали слово: проф. Віленький, який пропонував нові форми співпраці Правління ОМУС-у з театральною кураторією ЦШУЕ, проф. Гавеський, що цікавився передусім співпрацею журналу, оспорожуючи потребу мішеня белеґристики. П. Григоренко і Сарамга говорили про боротьбу з каліграфією у галузі театральномистецтва.

Надзвичайно цікавим був виступ реж. Гріняка. Реж. Гріняк заявив, що всю свою мистецьку діяльність координуватиме з ОМУС-ом, зокрема тепер, коли переїде на якийсь час із своїм ансамблем до Баварії. Між рятуючи не свою шкіру але духову цінність українського народу і про це ми завжди повинні пам'ятати! — такими словами закінчив свій виступ реж. Гріняк.

Після закінчення дискусії і відповідей голови Правління, проф. Гавеський прочитав надзвичайно цікаву доповідь: „Два шляхи розвитку українського театру”. (В найближчих числах „УТ” постраємося надрукувати і доповідь проф. Гавеського повністю).

О. Л. (За „Українською Трубкою”)

ЛИСТУВАННЯ

Пан Михайло Соханівський пише нам з Едмонтону, Канада: „Перечитавши сторінку „Голос Актора” радію нею, бо можемо довідатися дещо про театральні справи. Найсердечніші побажання та найкращих успіхів бажаємо Вам у веденні сторінки. Усі актори повинні підтримати добрий і шляхетний почин та дописувати до сторінки „Голос Актора”.

Борис Дніпровий з Торонто, пише нам: „Шире спасибі за прислану газету „Голос Актора”. Статті в ній змістовні, а пропозиції потрібні і корисні. Добре було б, не відкладаючи, розпочати велику, послідовну акцію за покращення роботи українських театрів, уже існуючих а також закликатися до створення аматорських театральних гуртків при всіх організаціях та громадах. Створення театральних гуртків допоможе молоді поповнювати свої знання, бо кожний постановочник може під час праці над п'єсою, пояснити історичні моменти, чи розказати про епоху, в якій відбувається дія. Буде виховуватися добрий смак, любов до української мови, пісні, музики. Відносно книги у нас є такі побажання: Книга про український театр, яку планують видати ОМУС, мусить бути, по справжньому, історичним документом. Тому всі матеріали мусять бути упорядковані з науковою точністю”.

Мгр О. Стова пише у листі до нас так: „Прочитай та я у „Свободі” Ваше оголошення, щоб люди надіслали всілякі матеріали та фотографії до Вашого збірника. Вислаю Вам тут одну цитату про український театр, яку я знайшов в недрукованих спогадах покійної баронеси Марії Федорівни Мейендорф. Цитата може бути цікава тим, що вона написана людиною, яка в політичному розумінні не була приязна до українців. „Я люблю всім серцем розумних, анімаційних, і якщо хочете, хитрих українців. Вміють вони, коли треба, розігравати комедію і в житті. Недаром в час моєї молодості, ми всі захоплювалися театральною українською трупною Кропивницькою з надзвичайною Заньковецькою. Крім драматичних моментів, де талафонтна актриса заставляла публіку плакати, глядачі вражало ще й те — як природно і як примірно...”

Табір вивчення української мови

Вінніпег. — У порозумінні з КУК-ом і українським відділом Товариства Модерних мов, від 7 до 18 серпня включно в Гімлі, Манн., над озером відбуватиметься окремий табір для молоді, яка бажає вивчати, або ж удосконалити знання української мови. Всі виклади будуть там провадитись українською мовою; вивчатимуть, крім мо-

Митр. Максим Германюк брав участь в Екуменічній Сесії в Римі

Між світовою Радою Церков та Католицькою Церквою вже від довгого часу іде діалог. Вони створили спільну комісію, яка відбуває дві рази в році свої сесії, де обговорюються проблеми спільні для різних християнських церков. Комісія має 24 члени, по дванадцять з кожної сторони. Між дванадцятьма католицькими учасниками членом комісії є і Високопреосв. Максим Германюк, Митрополит Канади, як один з представників східних Церков. Митр. Максим є членом цієї комісії із титулу свого членства в секретаріаті християнської єдності.

Остання сесія відбулася в Римі в дні 28 травня до 2 червня 1972 р. В програмі нарад стояли різні справи, а насамперед проблема екуменічного виховання молоді та справа посиленої співпраці Церков на відтинку харитативної і соціальної діяльності. Також обговорювалися справи оборони прав людини.

Митрополит Максим мав нагоду кілька разів виступати на сесії, зокрема підкреслив вагу екуменічного виховання в країнах під комуністичним режимом. Так само в приватних розмовах з різними делегатами він підкреслював нагачування релігійних прав в СРСР та в інших країнах. Митр. Максим брав участь і представник Російської Православної Церкви.

ПЕРЕСТРОГА ТУРИСТАМ

(Закінчення зі стор. 2-ої)
власним коштом вивезли з країни вже майже збудованого соціалізму". Країна рабобласницького, поліційного соціалізму.
Повернувшись до Вельгі,

Я. Добощ заявив на пресовій конференції в Брюсселі, що не припинить боротьби за людські права.

А як тепер будуть оформлювати судову справу в КГБ проти інтелектуалів, коли його, головного обвинуваченого, будуть вислати до "антирадянського центру ОУН - Вандерівців" — фактично звільнено від вини і кари? За сталінських часів слідчі НКВД казали: "Була б людина, а "дело" можна пришити".

Гіркий досвід Я. Добоща має стати гострою пересторогою для українських емігрантів, навіть їхніх уже на Заході народжених дітей, що відбувають туристичні поїздки до країни, яка фальшиво називається Союзом Східно-Східно-Східних Республік. А особливо стосується це тих українського роду осіб, які заангажовані в будівництві еміграційних громадських чи політичних організацій.

І до того ж кожний український турист, який вибирається з відвідинами на Україну, мусить твердо пам'ятати, що запроваджені ще Ленініним у 1918 році системи закладництва ніколи не переставала існувати в СРСР. Отже, мати, батько, дід, брати і сестри цього туриста в разі, якщо потрібне це буде для КГБ, можуть стати закладниками, що назавжди зв'язані з татас горло цього туриста для будь-якої громадсько-політичної діяльності. А може й змусить його стати служняким знаряддям в руках тих, що на вулиці ім. Короленка в Києві снують провокаційні пляни проти української політичної еміграції, стараються її "унешкодливити" і морально розкласти.

ПОМЕР СВ. П. ПИЖ. Б. ОНУФЕРКО, УЧАСНИК ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ

Філадельфія. — В неділю 2-го липня тут помер на 70-ому році життя св. п. Пиж. Богдан Я. Онуферко, активний учасник Українських Визвольних Змагань, доброволець Армії УНР, осиротівши дружину Євгенію з Крохмалюків, брата Маріяна з родиною та ближчу і дальшу родину в Україні і в діаспорі. Панахида за спокій душі Покійного буде відправлена в п'ятницю, 7-го липня о год. 8-йй вечора у похоронному заведенні Бренана при 858 Н. 22-га вулиця у Філадельфії, а похорон в суботу, 8-го липня, о год. 8:30 рано із згаданого похоронного заведення до церкви св. Миколая при 24-й і Попляр вулицях і офіція на швинтар у Факс Чейсі, Па.

НЕЩАСТЯ В СЛОВЕТОНИ

У славетному Словестонському Заповіднику після 30 років спокою сталося нещастя — ведмідь "гризлі" загриз туриста. Двоє туристів розклали свою палатку в районі заповідника там, де було заборонено це робити, а до того ще й витягли харчі, запах яких привабив голодного великого ведмедя. Він напав на одного, потім погнався за другим і знов повернувся на місце першого напад. Коли ж студент Брендберрі повернувся на місце покій з охороною, то побачив свого друга студента Вокера мертвим — його загриз ведмідь.

Нова союзова родина

Олес і Павліна Благіткі під час весільного прийняття

Джерзі Сіті. — В суботу, 10-го червня, тут в українській католицькій церкві св. Петра і Павла в приватності родина та багатьох приятелів подружжя відомий із своєї активності в Пласті та серед молоді Олександр Благіткі з Павліною Фурка, започатковуючи нову сім'ю українську і союзову родину. Зв'язали їх о. Зиновій Вачинський та недавньо висвячений о. Іван Бура, від дитинства сердечний друг обидвох новоженців.

Павліна є дочкою відомих місцевих громадян Івана і пані Фурків, в 1968-му році закінчила Академію св. Василія у Факс Чейсі і від того часу працювала секретаркою у відомій фабриці Колгейт у сусідстві Головної Канцелярії УНСоюзу.

Олес і Павліна Благіткі є, очевидно, членами УНСоюзу, в 25-му Відділі.

Олес Благіткі, син покійного вже Сагена та пані Ірини Благітків, закінчив середню школу св. Петра в Джерзі Сіті, студіював в Ньюаркському Коледжі Інженерії, в 1968-му році був покликаний на два роки до військової служби, яку відбув у В'єтнамі. Повернувшись щасливо з війни, був управителем Українського Народного Лому, в дирекції якого є досі. Від січня 1971-го року працює у фінансовому відділі в Головній Канцелярії УНСоюзу, продовжуючи ривачасно свої університетські студії в Коледжі св. Петра.

Олес і Павліна Благіткі є, очевидно, членами УНСоюзу, в 25-му Відділі.

Літак „Антей” сів на Північному бігуні

Київ. — Літак типу „АН-24”, відомий під назвою „Антей”, конструкторів київського авіаційного інженера О. К. Антоніва і продукції Київського заводу літакобудування, вперше сів на велику крижину на Північному полюсі-бігуночі. На тій крижині перебував совєтський експедиція, і після перевірки різних даних про можливість осісти на кризі, було вибрано літак „АН-24”. Летуні В. Шевченко і О. Сидюк щасливо осіли на дрейфуючу крижину з літаком, що сам важить понад 20 тонн, але не потребує дуже довгої розбігової доріжки. Літаки типу „АН-24” обслуговують в Україні і в цілому СРСР 700 пасажирських ліній. Під совєтським імперським

наглядом, але вперше на Північному полюсі осів літак, сконструйований українськими інженерами і пілотований українцем.

УКРАЇНЦІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ В СТУДЕНТИХ ПОІЗДЦІ ПО МАНІТОБИ

Вінніпег (ОУПС). — Манітобське Історично-Наукове Товариство організувало в дні 23-25-го червня студійну поїздку по північній Манітобі для членів і запрошених гостей. Понад 100 учасників пройшли в трьох днях коло 1600 миль, відвідуючи такі місцевості як Давфін, Тре Па, Флін-Флон та Томпсон, знайомлючись з минулим північної Манітоби, походження її географічних назв, історією перших поселенців, та теперішнім станом поодиноких поселень. Вичерпні пояснення давав відомий манітобський історик Ед Руссенголт. З українців були запрошені на цю поїздку й взяли в ній участь: пані Ольга Войченко й П. Гайовська, Ярослав й Марія Рудницькі, Л. Ковалів й А. Сасинюквіна, всі з Вінніпегу. В часі поїздки зібрано нові матеріали для історії провінції.

ЕМБЛЕМА КВЕБЕЦЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Монтреаль. — У Монтреалі відбулася 9-11 червня Квебецька Конференція з питань багатокультурності. Конференція проходила під гаслом „Перспективи канадійських українців у Квебеку”. Емблемою Конференції було визначено зображення у формі трьох не цілком замкнених півкол, в яких у горішній частині зображено класичний листок — символ канадійського державного герба, у лівому півколі французьку лілію, а в правому — український герб Тризуб. „Наша Мета” з 3-го червня помістила зображення тієї емблеми невідомого автора.

Південно-в'єтнамські парашутисти підійшли на одну милю до Квангтрі

Сайгон. — Продовжуючи свою офензиву проти північно-в'єтнамських військ, що в останні дні цього року окупували були північні провінції Півден. В'єтнаму, південно-в'єтнамські парашутисти з'єднанні підійшли у вівторок 4 липня ц.р. вже на яку милю до міста Квангтрі із завданням вичистити ці околиці від комуністів. За парашутистами наступав 20-тисячна південно-в'єтнамська армія, яка почала свій наступ тиждень тому. Сильнішого опору південні в'єтнамці не зустрічають. Іх підтримують у цьому наступі американські бомбардувальники, скидуючи бомби на ворожі позиції і концентрації північно-в'єтнамських військ. В одному тільки дні, у вівторок 4 липня, тридцять американських бомбардувальників типу Б-52, кожен із яких тридцять тонами бомб, разом із десятками менших бомбардувальних літаків, обкидали бомбами й обстрілювали всю околицю Квангтрі. У військових колах здогадуються, що північні в'єтнамці вирішили залишити Квангтрі і кинути свої сили на Гюе, ставень тому. Сильнішого опору південні в'єтнамці не зустрічають. Іх підтримують у цьому наступі американські бомбардувальники, скидуючи

АМЕРИКАНСЬКО - СОВЄТСЬКІ РОЗМОВИ в справі співпраці в космосі почнуться з кінцем цього тижня в Осередку Космічних Левів в Гюстоні, Тексас. Совєтська делегація, що складається з 25 осіб, заповіда свій приїзд у четвер та матиме першу зустріч з американськими інженерами вже в п'ятницю. Темою їхніх розмов і студій буде залпана під час відвідін президента Ніксона в Москві висилка в космос спільної американсько-совєтської місії. Розмови в Гюстоні триватимуть два тижні.

Ділюся сумною вісткою, що дня 20-го травня 1972 р. загинула трагічно в автої катастрофі моя Дорога ДРУЖИНА

АННА ЗЕЛІНСЬКА
з роду КУЙБИДА
народжена 1898 р. в Рогатинщині.

Покинула була членкою 64-го Відділу УНС від 1924 року.

Полишила в глибокому смутку:

мужа — АНТОНА
дочку — ЗЕЛЮВІЮ
2 сестрички і 2 брати
всі в Америці

Хай їй буде легкою Американська Земля!

Ділюся сумною вісткою з Приятелями та Знайомими, що 21-го травня 1972 р. згинув трагічно

СЛ. П. СТЕФАН БОРИК
родом з Гаїв, Березанщина.

З того сумного приводу буде відправлена в сороковий день

СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ
в Церкві СВ. ЮРА в НЬО ПОРКУ, 8-го ЛИПНЯ 1972 р. о год. 7-йй веч.
До участі в Богослуженні запрошуються Товаришів та Знайомих Покійного.

ВІЧНА НОМУ ПАМ'ЯТЬ! ДРУЗІ

Замість квітів, проситься складати жертви на добродійні цілі.

В глибокому смутку ділюся з Рідними, Дружинами і Знайомими болочою вісткою, що 23-го червня 1972 року з волі Всевисшнього відійшла у Вічність на 83-му році трудовитого життя, прийнявши Найсвятіші Таїни, наша Найдорожча і Незабуття

МАМА, СЕСТРА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

СЛ. П. СЛИСАВЕТА ВЕРНГАРДТ-АНТОНОВИЧ
вдова по сл. п. МИКОЛІ.

ПАРАСТАСИ — в суботу, 24-го та в неділю, 25-го червня 1972 р. в 8-йй годній вечора в похоронному заведенні Головача при 5548 Стрейт Ровд, Парма, Огайо.

ПОХОРОН — в понеділок, 26-го червня 1972 р. в 9-йй годній ранку з похоронного заведення до Української Католицької Церкви св. Пасафата в Пармі, а офіція на місцеве українське кладовище св. Аностолів Петра і Павла.

Нехай земля Вашингтона буде їй легкою, а пам'ять про Неї залишиться вічною.

Про молитви за Покійну просить горем побігти:

сина — ТАРАС, РОМАН і ОМЕЛІАН
з друзинами ЛЕСЕЮ і ТЕТІНОЮ
донька — ПРИНА ЛЕВІВІЧКА з чоловіком ВИТОВТОМ
сестра — МАРІЯ АНТОНОВИЧ з чоловіком Ю. ПІЯНОМ
в Німеччині

Вістки з друзинами і чоловіками
Правники та
близькі і дальня Родина в Україні, Канаді й Америці

У П'ЯТУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
мого Найдорожчого і Незабутнього МУЖКА

БЛ. П. МГР. ФАРМАЦІЇ ОСИПА ГОРОДИСЬКОГО
відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ
в церкві св. Володимира і Ольги в Чикаго, Ілл.
2250 Вест Кортез вул.

в четвер, 13 липня 1972 р. о год. 7:15 рано

Що дорогою пошлюмо Гідних, Дружів і Знайомих.
Про ласкаву участь і молитви в цей день за Душу Покійного просить:

Дружина — МИХАЛІЙНА

СТУДЕНТИ!
СТАНЬТЕ НА ЧАС ВАКАЦІЇ
ОРГАНІЗАТОРАМИ
Українського Народного Союзу

що заповнить Вам засоби для продовжування студій. Зголошуйтеся особисто, листовно або телефонічно:

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

Телефони:
з Нью Йорку: ВА 7-5337; з Нью Джерзі: 435-8740

СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ
В НАЙСТАРШІЙ ШАДНИЦІ КЛІВЛЕНДУ

WEST SIDE FEDERAL SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION
ОСНОВАНА 1886

- Тут Ваші гроші гарантовані високим резервовим фондом.
- Тут Ваші гроші обезпечені Державною Агенцією F.S.L.I.C. до \$20,000.
- Тут Ваші гроші одержують високі відсотки виплачувані чотири рази в рік, обраховувані щоденно від дня депозиту до дня виплати.
- Тут маєте великий вибір шадничих конт і сертифікатів.
- Тут можете легко шадити через пошту — ми оплачуємо кошта пересилки.
- Тут знайдете одинокую велику фінансову установу, яка для підкреслення тісного зв'язку з українською громадою, формально називає одну свою філію "Ukrainian Office".
- Тут можете свої справи залагодити в українській мові.

ПЛАТИМО ВИСОКІ ВІДСОТКИ НА ОЩАДНОСТІ

5% Щоденні відсотки на шадничеkonto — від дня депозиту до дня виплати — платні що три місяці.	ЩАДНИЧІ СЕРТИФІКАТИ 5 1/4% 5 3/4% 6%	5 1/4% Відсотки на Діамант-ве Шадниче Контто — платне квартално.
---	--	--

ЦЕНТРАЛІЯ:
21500 Lorain Road, Cleveland, Ohio 44126

ФІЛІЇ:

Середміста 345 Euclid Avenue Парма 5839 Ridge Road	Українська філія 2190 Professor Street North Royalton 6465 Royalton Road	W. 25th Street 2025 W. 25th Street Vermilion 4400 Liberty Avenue
--	--	--

МАЙНО: \$135,000,000

КНИЖКОВИЙ ЗНАК ШЕСТИДЕСЯТНИКІВ

Книжка-альбом екслібрисів, що їх виконали мистці молодшого покоління в Україні, являється ще одним свідченням живучості української національної стихії, це ще один доказ, що, не зважаючи на лихоліття, знущання і переслідування, Україна видає все нові мистецькі кадри, свідомі відповідальності в обличчя милого, сучасного й майбутнього.

Вступна стаття і упорядкування: Микола Вірук. Мистецьке оформлення і макет: Богдан Пенний. Технічний редактор: Роман Ференцич. Видання "Св. Софія", С. Ванд Брук, Н. Дж., ЗСА.

Книжку видано на першоякісному папері, має вона й барвні ілюстрації, оправлена у тверду золотисту обкладинку. Сторінок 304, 14 авторів, 110 творів. Ціна за прикладом з пересилкою \$15.00. Наклад усього 1050 прим. Замовлення керувати на адресу: UOC Book Store, P.O. Box 493, So. Bound Brook, N.J. 08880.

ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ
Українського Народного Союзу
на стейті
ПЕНСИЛЬВЕНЦІ, НЬО ДЖЕРЗІ І НОВОЇ АНГЛІЇ

прийнятно на дуже корисних умовах. Постійна праця. Запевнена платня. Соціальне, життєве і акцидентове забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації. Першенство мають професійні асекураційні спеціалісти. Інших перевищколиво. Скористайте з цієї нагоди без ніяких зобов'язань.

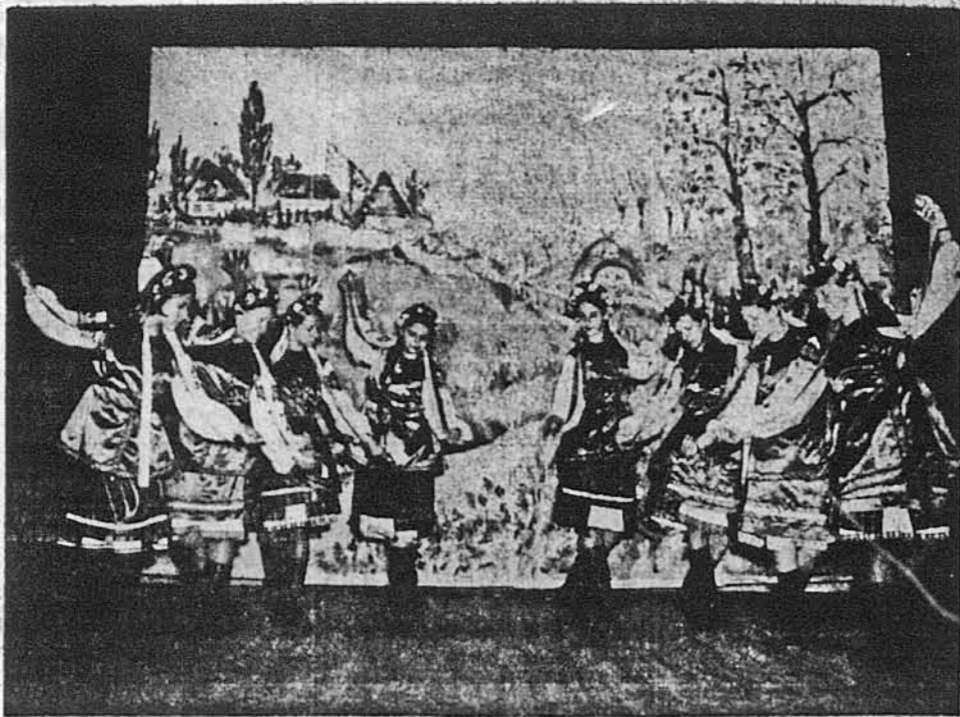
Спробуйте свої сили й запевнити собі й своїй родині майбутнє в межах солідної, української фінансової установи.

ЗГОЛОШУЙТЕСЯ ЛИСТОВНО АБО ТЕЛЕФОНІЧНО.

Український Народний Союз
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

81-83 GRAND STREET JERSEY CITY, N.J. 07303
з Нью Йорку: ВА 7-5337 — Телефони: — з Нью Джерзі 435-8740

Вечір української пісні і танцю

Танцювальний ансамбль під керівництвом П. Королевича

Виступ Танцювального Ансамблю під мистецьким керівництвом маестра Петра Королевича, відбувся 4 червня 1972-го р. в аудиторії св. Константина у Мінеаполісі. Вечір відкрили і проводили ним студентка Міделбері коледжу Даруся Стець. Приїжджаючи під час вакацій до родини в Мінеаполісі, вона з посватою включилася в програму Ансамблю і взяла активну участь, як талановита танцюристка. Привітаними присутніх Д. Стець вказала на боротьбу в Україні, що підіймає нашу передува інтелігенція в обороні рідної мови і культури. Вона закликала молодь до епічної праці для рідної культури, щоб на чужині вони виявили себе повноцінними громадянами нашої спільноти.

Програма складалася з двох частин. У першій частині — „Гуцульській“, окремо вирізнялася перша точка „Гуцули при ватрі“. Цей живий образ вічного вогню став прологом для цілої програми. У співи ми відчували символіку давніх часів, а вогонь ватри наче наповняв вірою, що він буде вічно горіти й зогрівати серця нашої молоді та вливати в них тепло і енергію до творчого життя. Дівчата виконали „Берковину“, хлопці — „Аркана“, чирка хлопців і дівчат — „Гуцульську коломийку“ з приспівом, соліст-баритон Славомир Луцій відіграв „Віщі, мої віщі“, „Марічку“ і нові пісні про Чорногорі. Дівчата виконали „Берковину“, хлопці — „Аркана“, чирка хлопців і дівчат — „Гуцульську коломийку“ з приспівом, соліст-баритон Славомир Луцій відіграв „Віщі, мої віщі“, „Марічку“ і нові пісні про Чорногорі. Дівчата виконали „Берковину“, хлопці — „Аркана“, чирка хлопців і дівчат — „Гуцульську коломийку“ з приспівом, соліст-баритон Славомир Луцій відіграв „Віщі, мої віщі“, „Марічку“ і нові пісні про Чорногорі.

У другій частині перша точка — „Хоровий Весня“. Діти від 3-10 років, в народних строях наслідували як по небу йде сонце, як журавлі летять до них шнурочком, а вже появи Королеви Весни — Наталочки Анастасівської прибраною на зелено і золоту короною і Королеви Літа — Тані Бунік прибраною на срібло і золоту ко-

роною, викликали бурхливі оплески. Далше йшли танці „Катерина“, „Чумак“, „Гопак Метелик“ у виконанні доросту, соліст баритон С. Луцій відіграв „Ой чого ти дубе“, „Весняна пісня“, „Там де Ятрань“. Солоіста нагороджувала публіка оплесками. Жартівливі гопак виконали Мая Бунік і Петрусь Цареградський. Гопак-тріо виконали Д. Стець, О. Цареградська, Я. Остапук.

Наприкінці танцювали чотири танцюристи, М. Гаврилюк, Я. Остапук, П. Пльовак, С. Остапук. Ця чирка зі своїми партнерками вквітці з цілим ансамблем виконали буйним темпом „Гопак“, „Запорожський герц“, „Коломийку“ Гнатюшина і на залі оплескам і вигукам не було кінця. До успіху концерту причисляють музичний супровід професійної піаністки Кіри Цареградської. Керівником концерту втручав китиці троянд, — маестрові П. Королевичу, Кіри Цареградській, солістові С. Луційові і конференсь Стець. Танцювальний Ансамбль закінчив пісню „Надобранич“.

Володимир Остапук

Річні Загальні Збори Торонтського Відділу Комітету Українок Канади

17-го квітня 1972 р. відбулися Річні Загальні Збори Торонтського Відділу Комітету Українок Канади. Збори проводила п-і Д. Темнік, секретарювала п-і Н. Федак. Після молитви і шанування померлих членів, присутньо до ділових нарад. Обширний звіт з діяльності Торонтського Відділу КУК склала голова інж. Л. Вертипорох. У ньому згадувала вона працю Відділу в минулому році.

Наш Відділ співпрацював з Комітетом Українок Канади і брав активну участь у всіх його громадських акціях. Брав участь в демонстрації, що її влаштував Союз Українських Студентів Канади (СУСК) в оброні Валентина Мороза і ув'язнених українських інтелектуалів і в. Тоді вилано телеграму-петицію до прем'єра Е. Трудо з домаганнями, щоб він під час своєї поїздки до ССРСР інтерв'ював у совєтському уряді в справі звільнення арештованих. Наш Відділ також брав участь у дальших акціях Комітету Українок Канади в цій справі та брав участь в демонстрації проти вилучення Косігіна, що відбулася перед будинком Наукового Центру в Торонті.

Під патронатом нашої г-о Відділу „Драматичний Ансамбль Заграна“ поставив драматичну поему „Боярина“ у пошану 100-річчя дня народження Лесі Українки та під нашим патронатом відбувся також концерт нашої відомої оперової співачки Іри Маланюк.

На Золотому Ювілей Українського Вільного Університету (УВУ) наш Відділ був одним із почесних Патронів. Ми мали своїх представниць на імпрезах інших громадських організацій як наприклад релігійно-національній маніфестації, що відбулася під кличем „У Патріярхаті єдність Церкви і Народу“ та банкет з нагоди Конгресу Українців Католиків.

Під час З'їзду Відділів КУК Східної Канади, голова Відділу інж. Л. Вертипорох зв'язалася з „дубличним спів-

голеєм доповіді про „Вклад Жіночих Організацій для плекання Української культури в Канаді“. На Конгресі Українців Канади, який відбувся у Жовтні 1971 р. у Вінніпегу, п-і Вертипорох поставила пропозицію, щоб для тривалого шанування 100-річчя від дня народження Лесі Українки, спорудити їй пам'ятник — можливо в Торонті. Це прийнято.

На посвяченні пам'ятника Тарасові Шевченкові й імпрезах „Тижня Культури“ в Буенос-Айресі, наш Відділ репрезентували дві делегатки: п-і Л. Вертипорох і Золя Плітас, які перед численно зібраною публікою, здавали обширний звіт із своєї поїздки.

13-го лютого наш Відділ влаштував традиційне „Свято в пошану Героїні“ — успішно під мистецьким і фінансовим оглядом.

Ми співпрацювали з „Комітетом Фольк Арт Касяї“, очолюваний п-і Л. Косар і брали участь в імпрезах „Кавраваї“. Наші представниці пані: Л. Вертипорох і Г. Ганьківська увійшли до Комісії народного мистецтва в Торонті, що її в цю пору очолює п-і Льюбардт (фінка) і ми взяли участь у найновішому проєкті для ознайомлення студентів коледжів зі строями етнічних груп. Нас репрезентувала п-на М. Кляуфас і Полтавського строю в коледжах Сенекі і Гамбер. Також взяли ми участь у щорічному „Показі великодніх столів“ у фойє нового ратушу.

У зв'язку з проєктом побудови пам'ятника Лесі Українці ми комунікувалися з радним В. Войчюком і деталями відповіли про можливість детати від міста площу під будову в околиці Гай Парку. З наших грошових пожертв (з переведеної збірки) ми передали суму 195.00 дол. на Видавничий Фонд ОПДУ, 100.00дол. на спорудження пам'ятника Т. Шевченкові в Буенос-Айресі й 100.00 дол. для Відділу КУК на кошти зв'язані з „дубличним спів-

Пам'яті інж. підполковника Івана Янішевського

8-го квітня 1972 р. ненадібно від нас відійшов бл.п. інж. підполковник Іван Янішевський, голова Представництва Виконавчого Органу Української Національної Ради, член УНРади, голова Головної Управи Українського Національно-Демократичного Союзу в Канаді, голова Братства св. Володимира, довголітній представник від Союзу колишніх Українських Вояків до Торонтського Відділу Комітету Українців Канади; а в минулому: голова Катедральної Громади св. Володимира в Торонті, голова Генеральної Управи Союзу колишніх Українських Вояків, командант 5-ї Станції СБУВ та член інших українських організацій.

Іван Янішевський народився у степовій Україні, в Янополі на Херсонщині 6-го серпня 1895 р. Його батько Маріян походив з шляхетської родини Правобережної України. Мати — Олена з роду Федорових — була донькою священика. Батьки мали одинадцятьох дітей. Молодших, до яких належав Іван, замість початкової школи мама вчила вдома сама. До двокласової школи почав ходити Іван у Шляховій, де пройшли його юні роки і де виробився його національний світогляд. Закінчивши школу, їде до Миколаєва, де кінчав Педагогічні Курси і став вчителем. За першої світової війни вступив до Військової Школи, яку закінчив в 1916 р. в ран-

гом і обороною арештованих під час демонстрації. Після звіту голови, звітували інші члени Управи, які подали в деталях звіт про працю. По короткій дискусії над звітами, голова Контрольної комісії відчитавши звіт Контрольної комісії, подала велике признання уступаючій Управі за пророблену працю і поставила пропозицію на уділення абсолютної уступачій Управі. Пропозицію прийнято оплесками. Відтак приступлено до вибору нової Управи. Голова Номінаційної комісії запропонувала листу членів Управи, яку прийнято одностайно. До нової Управи ввійшли: інж. Леоніда Вертипорох — голова, д-р Віра Кос — перша заступниця голови, Софія Пропів — друга заступниця, Галина Федак — рекордова секретарка, Ярослава Винницька — кореспондентка і пресова секретарка, Ольга Станько — англійська секретарка, Леска Романюк — скарбник, С. Церковник — реф. архіву, Ганна Ганьківська — голова Контрольної комісії, Анна Братерська — члени Контрольної комісії. Культ-освітня і імпрезова референтура: А. Ференцік — голова, Ірена Кривенюк, А. Ковальчук, К. Кривоус, Ірина Шумська-Мороз, А. Рурік, М. Лантух, О. Мороз. Представництво Комітету Фольк Арт: інж. Л. Вертипорох і Г. Ганьківська. Зв'язкові: К. Кривоус і К. Кравець.

Із згаданих вище членів Управи, інж. Леоніда Вертипорох — голова, д-р Віра Кос — перша заступниця голови, Софія Пропів — друга заступниця, Галина Федак — рекордова секретарка, Ярослава Винницька — кореспондентка і пресова секретарка, Ольга Станько — англійська секретарка, Леска Романюк — скарбник, С. Церковник — реф. архіву, Ганна Ганьківська — голова Контрольної комісії, Анна Братерська — члени Контрольної комісії. Культ-освітня і імпрезова референтура: А. Ференцік — голова, Ірена Кривенюк, А. Ковальчук, К. Кривоус, Ірина Шумська-Мороз, А. Рурік, М. Лантух, О. Мороз. Представництво Комітету Фольк Арт: інж. Л. Вертипорох і Г. Ганьківська. Зв'язкові: К. Кривоус і К. Кравець.

Із згаданих вище членів Управи, інж. Леоніда Вертипорох — голова, д-р Віра Кос — перша заступниця голови, Софія Пропів — друга заступниця, Галина Федак — рекордова секретарка, Ярослава Винницька — кореспондентка і пресова секретарка, Ольга Станько — англійська секретарка, Леска Романюк — скарбник, С. Церковник — реф. архіву, Ганна Ганьківська — голова Контрольної комісії, Анна Братерська — члени Контрольної комісії. Культ-освітня і імпрезова референтура: А. Ференцік — голова, Ірена Кривенюк, А. Ковальчук, К. Кривоус, Ірина Шумська-Мороз, А. Рурік, М. Лантух, О. Мороз. Представництво Комітету Фольк Арт: інж. Л. Вертипорох і Г. Ганьківська. Зв'язкові: К. Кривоус і К. Кравець.

Із згаданих вище членів Управи, інж. Леоніда Вертипорох — голова, д-р Віра Кос — перша заступниця голови, Софія Пропів — друга заступниця, Галина Федак — рекордова секретарка, Ярослава Винницька — кореспондентка і пресова секретарка, Ольга Станько — англійська секретарка, Леска Романюк — скарбник, С. Церковник — реф. архіву, Ганна Ганьківська — голова Контрольної комісії, Анна Братерська — члени Контрольної комісії. Культ-освітня і імпрезова референтура: А. Ференцік — голова, Ірена Кривенюк, А. Ковальчук, К. Кривоус, Ірина Шумська-Мороз, А. Рурік, М. Лантух, О. Мороз. Представництво Комітету Фольк Арт: інж. Л. Вертипорох і Г. Ганьківська. Зв'язкові: К. Кривоус і К. Кравець.

Із згаданих вище членів Управи, інж. Леоніда Вертипорох — голова, д-р Віра Кос — перша заступниця голови, Софія Пропів — друга заступниця, Галина Федак — рекордова секретарка, Ярослава Винницька — кореспондентка і пресова секретарка, Ольга Станько — англійська секретарка, Леска Романюк — скарбник, С. Церковник — реф. архіву, Ганна Ганьківська — голова Контрольної комісії, Анна Братерська — члени Контрольної комісії. Культ-освітня і імпрезова референтура: А. Ференцік — голова, Ірена Кривенюк, А. Ковальчук, К. Кривоус, Ірина Шумська-Мороз, А. Рурік, М. Лантух, О. Мороз. Представництво Комітету Фольк Арт: інж. Л. Вертипорох і Г. Ганьківська. Зв'язкові: К. Кривоус і К. Кравець.

Ярослава Винницька, пресова референтка

ВІДИЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН МАМОНОВ, член Відділу, Т-ва ім. Т. Шевченка в Рідінг, Па., помер 8-го травня 1972 року на 57-ому році життя. Похорон відбувся 15 лютого 1972 року, і став членом УНСоюзу в 1969 році. Залишив у смутку дружину Барбару та доньок Моллі й Джейн. Похорон відбувся 11 травня 1972 р. на St. Charles Cemetery в Blackstone, Mass. Вічна Пома Пам'ять! Джейн Вардел, сестра.

Західній Україні, і став членом УНСоюзу в 1917 році. Залишив у смутку дружину Барбару та доньок Моллі й Джейн. Похорон відбувся 11 травня 1972 р. на St. Charles Cemetery в Blackstone, Mass. Вічна Пома Пам'ять! Джейн Вардел, сестра.

МАРІЯ КЛЕМЕНТ, довголітня члена Т-ва „Сокіл“, Відділу в Кемпбел, Огайо, померла 30 квітня 1972 р. на 88-ому році життя. Похорон відбувся 4 вересня 1972 року в Честер, Па., і стала членкою УНСоюзу в 1957 році. Залишила у смутку доньки Лоретту та Мері Ен. Похорон відбувся 4 травня 1972 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Янгстауні, Огайо. Вічна їй Пам'ять! Управа

ЕВСТАХІЙ САВИЦЬКИЙ, довголітній член Т-ва св. Юрія, Відділу в Чикаго, Іл., помер 6 травня 1972 р. на 62-ому році життя. Похорон відбувся 15 серпня 1909 р. в Заліццях, Україна, і став членом УНСоюзу в 1949 році. Залишив у смутку дружину Антоніну, доньок Любу й Ольгу та сина Павло і Михайла і двоє донуків — Христині і Давида. Похорон відбувся 10 травня 1972 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Leyden Township, Ill. Вічна Пома Пам'ять! М. Семік, сестра.

Аплікація на прийняття на КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ на СОЮЗІВЦІ КЕРТОНКОВИЧІ. від 6-го до 31-го СЕРПНЯ 1972 року. Ця і прізвище: Адреса: Вик: Член УНС, Відділ: Знання української мови: СЛАВО [] ЗАДОВІЛЬНО [] ДОБРЕ [] Залучую на рахунок оплати \$ (Повна оплата курсів — \$150.00. Половину важливості треба вплатити із аплікацією) Аплікації висилати на адресу: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

СТЕПАН ВАРДАЧЕВСЬКИЙ, довголітній секретар Т-ва ім. Т. Шевченка, Відділу в Буенос-Айресі, Аргентина, помер 8 травня 1972 р. на 71-ому році життя. Похорон відбувся 28 грудня 1972 р. на 71-ому році життя. Похорон відбувся 28 грудня 1900 року в с. Товстє, пов. Скалат в

For Sale

FOR QUICK SALE 6 Apt. House, 4 rented, 2 unfinished, good income. Only \$28,000. Kingston, N.Y. (914) 339-3303

Real Estate

ELMHURST, N.Y. — 2 род. дім, 5 і 6 кім. Ціна \$45,000. Готівка — \$10,000. ASTORIA — 2 род. дім, 6, 6 і 4 кім. Ціна \$92,000. Готівка — \$20,000. FLUSHING — 2 род. дім, 6 і 6 кім. Ціна \$85,000. Готівка — \$20,000. KEW GARDENS — 3-2 род. дім, 6, 4 кімнати; 6, 6-1 4 кімн., 5, 5 і 4 кім. Ціна кожного \$90,000. Готівка — \$25,000.

Вардато 1 — 98 род. дімів в різних околицях Нью-Йорку. УКРАЇНСЬКА ФІРМА GEMINI REAL ESTATE CO. 88 — Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-6400

GLEN SPEY AREA COUNTRY & LAKE PROPERTIES Call: Gibson McLeod DAVIS R. CHANT REALTORS Eldred, N.Y. (914) 956-8424 Farms & Country Homes

НАЙКРАЩІ ПОСЛОТНІ ВОКІ РОДІВ КОПІ of KERHONKSON, N.Y. (914) 626-7500 Купуйте в підприємстві, які оголошуються в „Свободі“!

ВЕСЕЛКА ЖУРНАЛ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДИ БОЛЬШОРОВІ ІЛЮСТРАЦІЇ. Виходить кожного місяця у видавництві „Свобода“ заходами Українського Народного Союзу. Редагує Колегія з членів Об'єднання Працівників Дитячої Літератури. Річна передплата у ЗСА \$5.00 (У інших країнах — рівновартість тієї суми) Для членів УНСоюзу \$4.00 Ціна окремого числа 50 центів Адреса: „СВОБОДА“ — „VESELKA“ P.O. Box 348 Jersey City, N.J. 07303. USA

ЦІНИ ОГолошенЬ в Щоденнику „СВОБОДА“ 1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ІПШАЛЬТУ за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, роздуми, подяки) \$2.00 1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ІПШАЛЬТУ за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фєстиви, шкільні, бенкети, банкн, продаж домів і т. д.) \$3.00 1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ІПШАЛЬТУ за ПОЛІТИЧНІ ОГолошення (виборчі кампанії) \$4.00 ОГолошення ЧЕРЕЗ 8 ІПШАЛЬТ (ціла сторінка) по за ліч за кожного роду оголошення. ВИГотовлення КЛІШЕ на одну іпшальту \$4.75 ВИГотовлення КЛІШЕ на дві іпшальти \$6.50 ОГолошення на ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 12-ої ГОДИНИ ДНЯ. ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які дозвуться за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть врівняні попередні рахунки.

ROSE-HIL MONUMENTS' 184 UNION AV IRVINGTON, N.J. 07111 ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. ВАВНД БРУЕ, НЬЮ ДЖЕРЗІ.

ТАРЗАН, Ч. 6775. Тарзан і Наомі одно одному завлячують життя

ONCE AGAIN OMNIPOTENT FATE HAS MINGLEP THEIR LIVES IN A PRAMA OF PEAT- AND AGAIN, TARZAN AND NURSE NAOMI ARE... THE SURVIVORS. I WISH I COULD FIGURE US OUT TAKING! WHENEVER I'M WITH YOU SOMETHING HORRIBLE HAPPENS TO ONE OF US! THOSE PEATMEN HAD ME IN THEIR FINAL POWER, IF YOU HADN'T FOUND THEM! AGAIN I OWE MY LIFE TO YOU! IT WAS YOU WHO LEFT THE SAFETY OF MONAZEE AND PARACHUTED FROM A JET WITH SERUM TO SAVE MY LIFE! AND YOU RISKED YOURSELF AGAIN, NAOMI! WHEN YOU RAN OUT TO TALK TO THE GUNMEN—GIVE ME A CHANCE TO ESCAPE THEM!

ARKA Computer DEPARTMENT STORE 48 E. 7th St. Tel. GR 3-3500. New York 10006 Найновіші — гарні взорби для вишивання О. Мошпінської, — серія 1-24 таблиць, Ціна \$8.50

Різне Українське Вислкове Вуоро ROMAN PARCEL SERVICE 141 2nd Avenue, New York City Tel.: 475-7430. — Вислкове ПАЧКИ з ОЛІГОМ І ХАРЧАМИ в УКРАЇНУ І до ССРСР. Масло на складі все потрібне до вислвки. Послалася також РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ І приймаємо ПАЧКИ до ПОЛЬШІ (також уквпаві реф.). Урял год.: від понед. до суб. 8:30 — 6:00 веч. В місячні листи І сервіс в НЕДІЛІ ЗАКРИТО.

Українська Касєдра СВ. ВОЛОДИМИРА 180 Захід 82 вул. в Нью-Йорку. — пошукче — ПРАЦІВНИКА — ДЖЕНІТОРА на постійну працю. Добра платня та помешкання. Вєзнаю українця. Телеф. після 7 год. вечора (212) BE 2-0068.

Вступайте в члени УНСоюзу!

Theodore WOLINNN, Inc. Директор Похоронного Завоєдана 125 East 7th Street NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: GR 6-1457 СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похоровами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ Контрольована температура. Модерна каплиця до ужучку ДАРОМ. PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. Regon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуга ЦИЦРА І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. 801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE 2844 Westchester Avenue NEW YORK, N.Y. 10461 Tel.: 863-2476 Директор ІОСІФ СЕНКОВСЬКИЙ Завідує влаштування похоронів в каплицях, поховань в кожній районі міста. Похорони по абєнєтальних цінах.

КОВАЛЬЧИН FUNERAL HOME Completely AIR CONDITIONED Займається Похоровами в сьейт NEW JERSEY. Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, клієнту, як в день, так і в ночі. WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager 129 Grand Street (cor. Warren Street) Jersey City, N.J. 07302 HENDERSON 4-5131